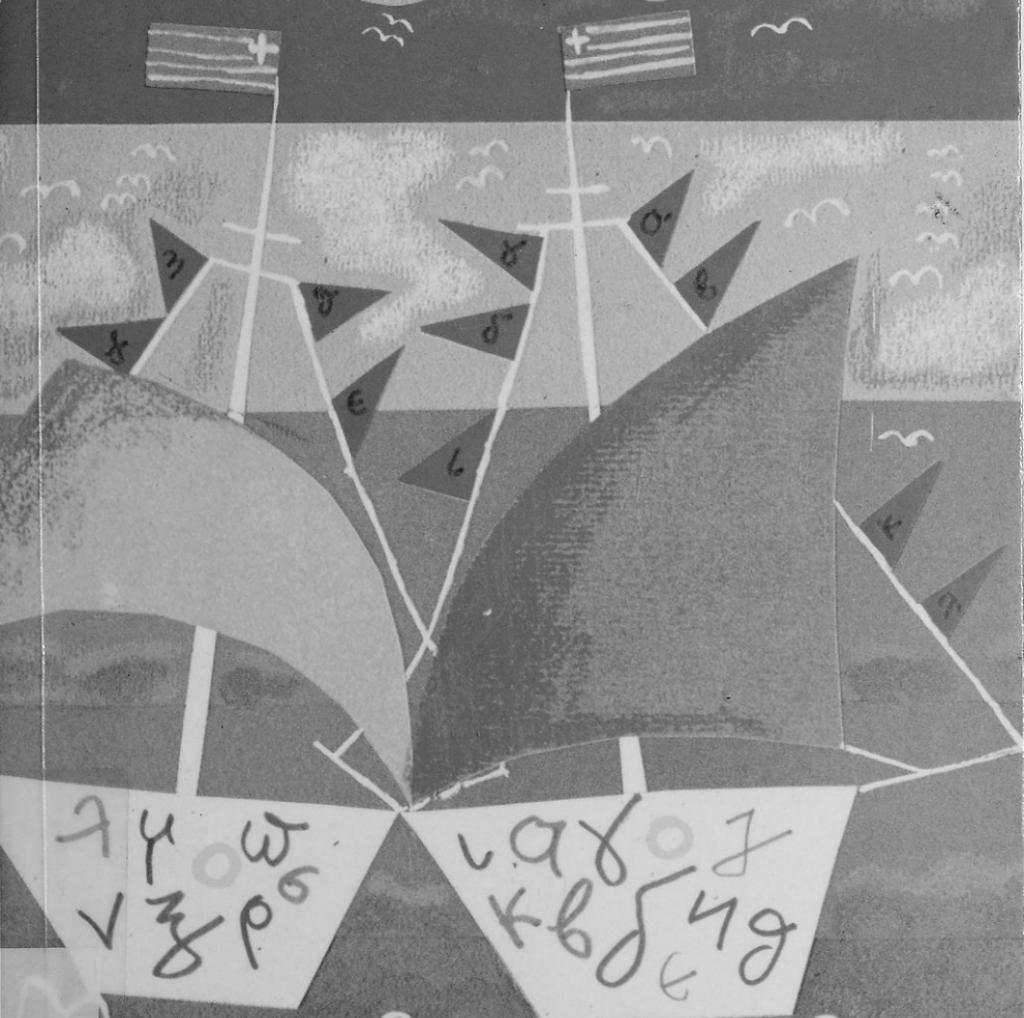

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

2

για την πρώτη δημοτικού

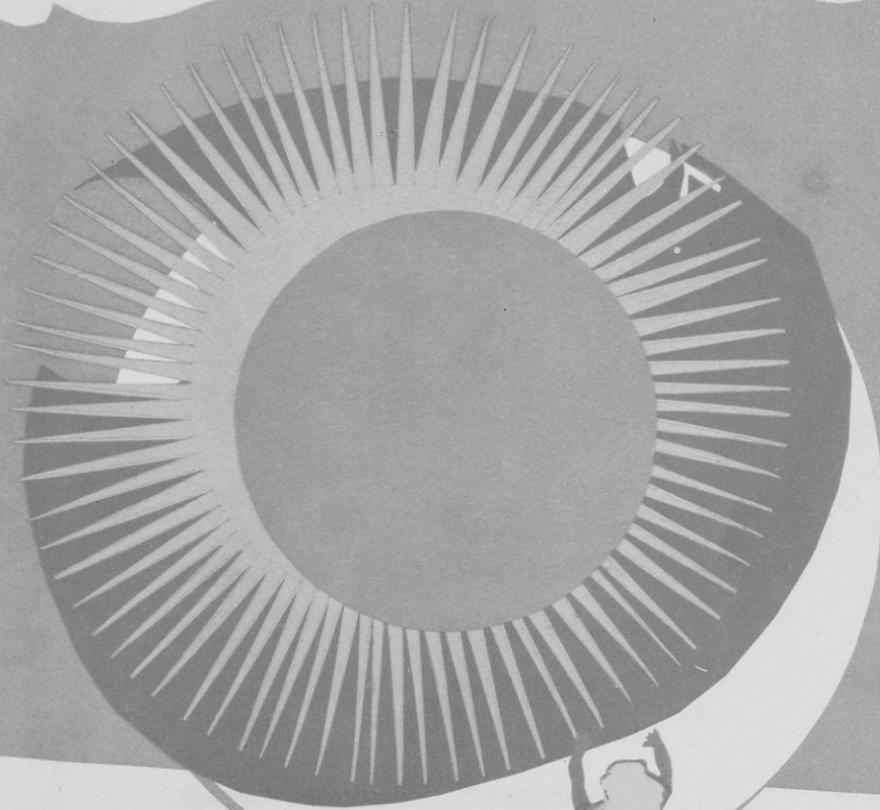
19335

A' 45.

Με απόφαση της ελληνικής κυβερνήσεως τα διδακτικά βιβλία του Δημοτικού, του Γυμνασίου και του Λυκείου τυπώνονται από τον Οργανισμό Εκδόσεως Διδακτικών Βιβλίων και μοιράζονται δωρεάν.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

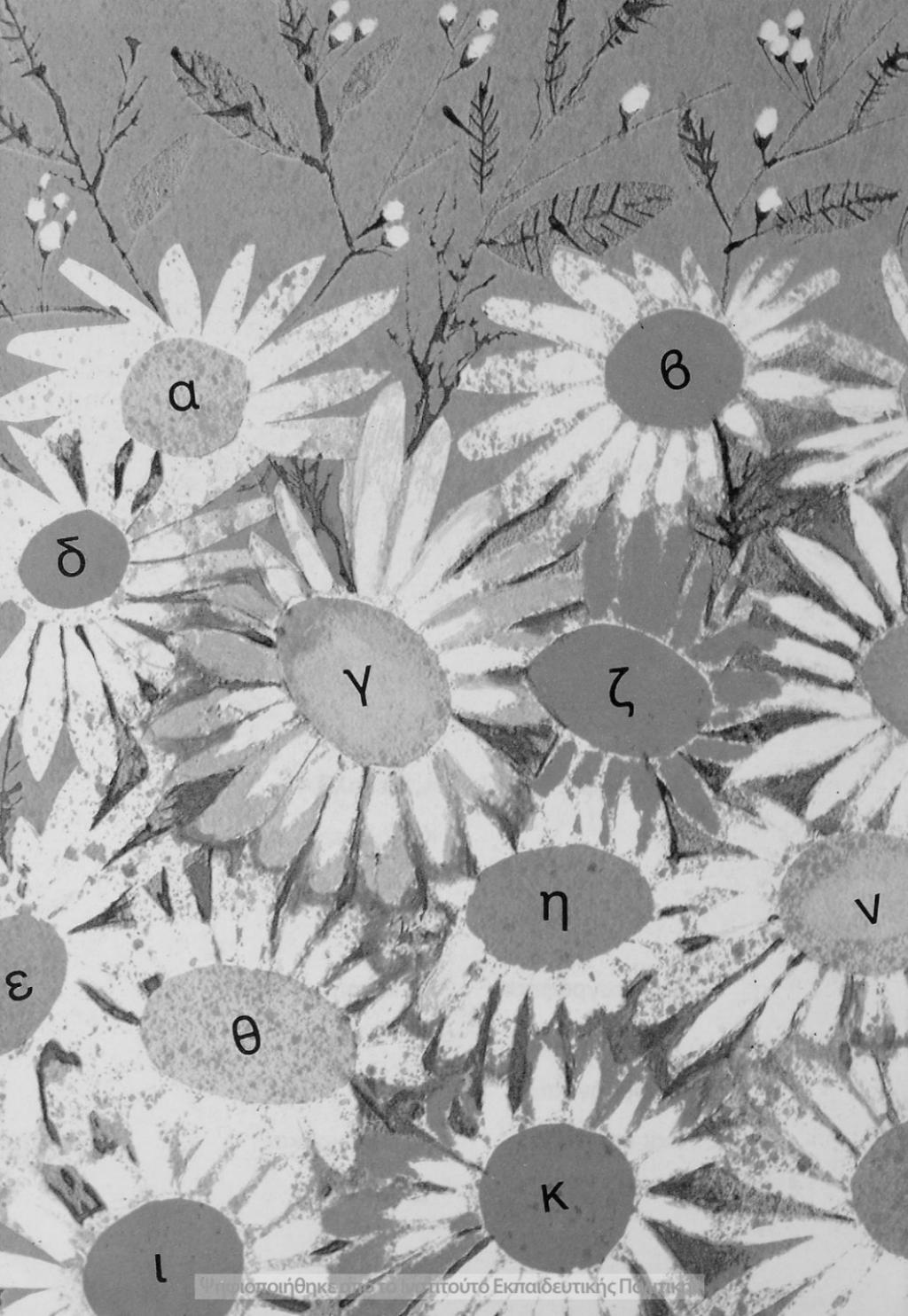

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Συγγραφή: A. Βελαλίδης
 K. Καλαπανίδας
 N. Κανάκης

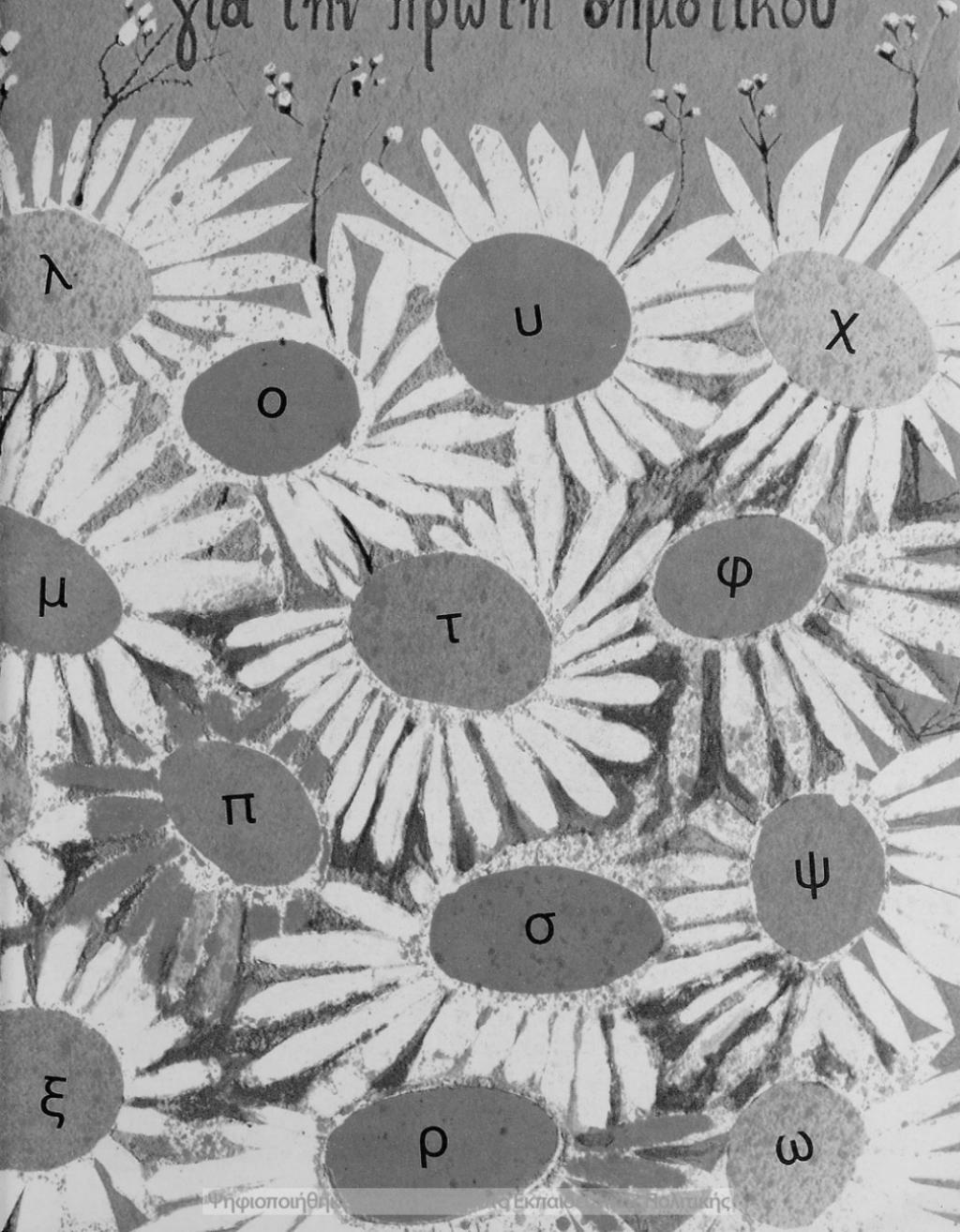
Εικονογράφηση: E. Μωραΐτη

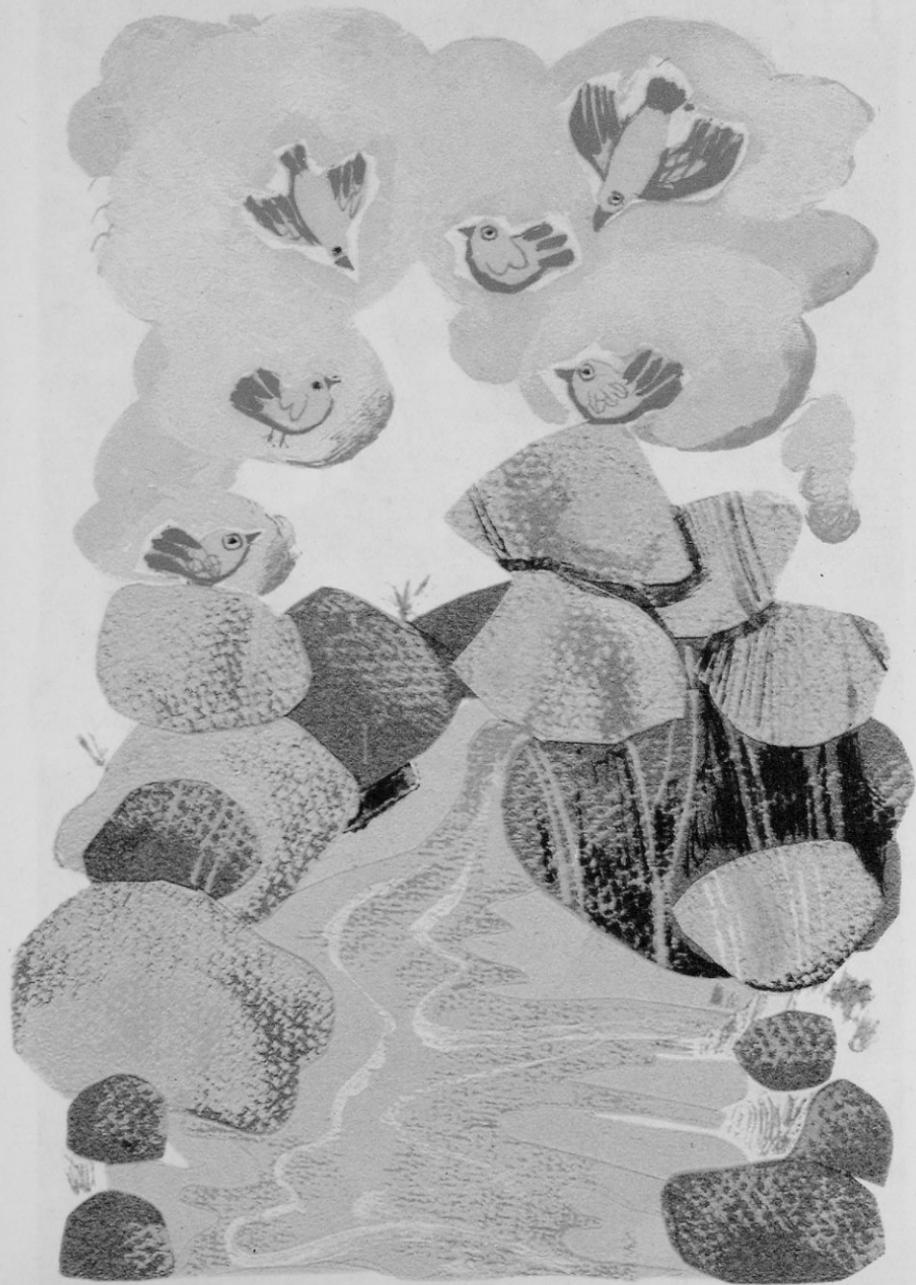
Καθοδήγηση
και εποπτεία: A. Βουγιούκας
 D. Μελάς

Η ΓΛΩΣΣΑ ΜΟΥ

για την πρώτη δημοτικού

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

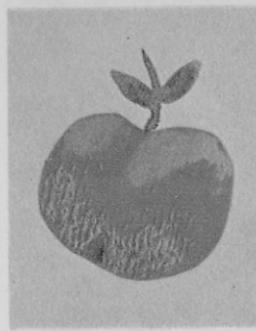
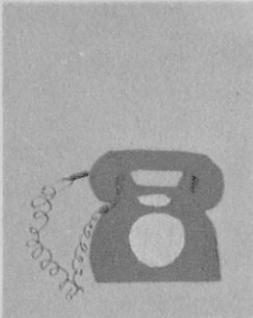
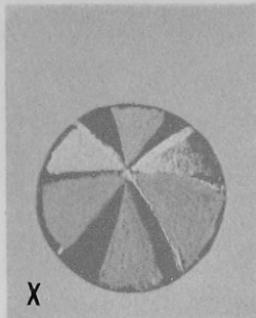
Ττ

α

Τα τα τατά.

τα
τ α
τα

1. Βάζω ένα σημάδι στις εικόνες που το όνομά τους αρχίζει από την τιτλή λέξη:

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει τα:

τι τα να σε τα με να τα δε τα

3. Βάζω την και διαβάζω:

—ο —α —η —ι

4. Γράφω:

Τ

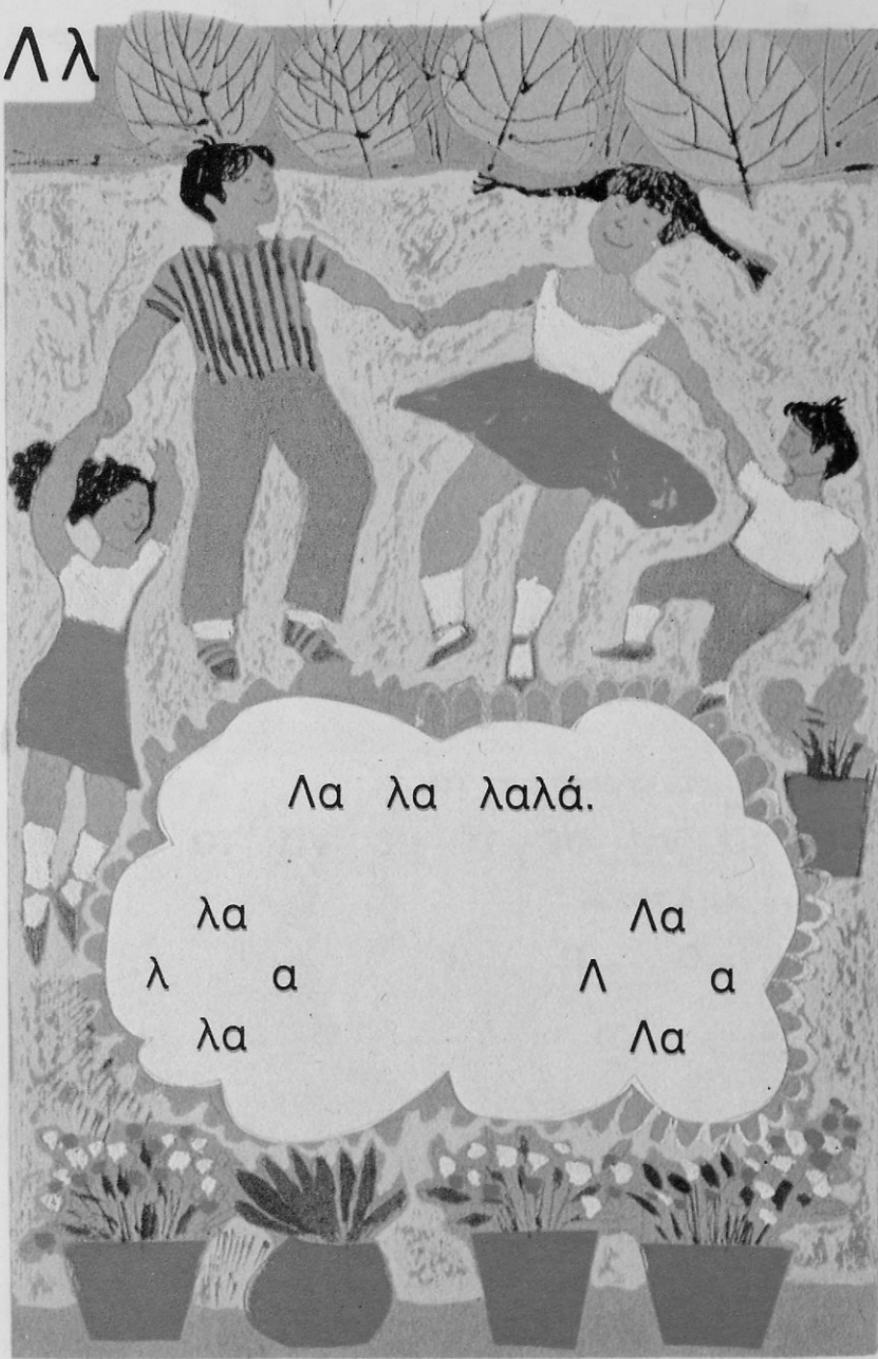
Τ

α

τα

Τα

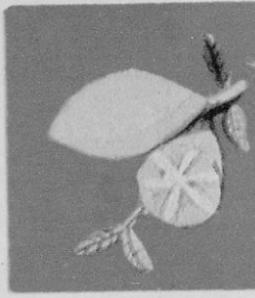
ΛΛ

1. Βάζω ένα σημάδι στις εικόνες που το όνομά τους αρχίζει από λ:

x

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει λα:

με λα σε τα λα
τη σε τι λα το

3. Γράφω:

Λ

λ

Λα

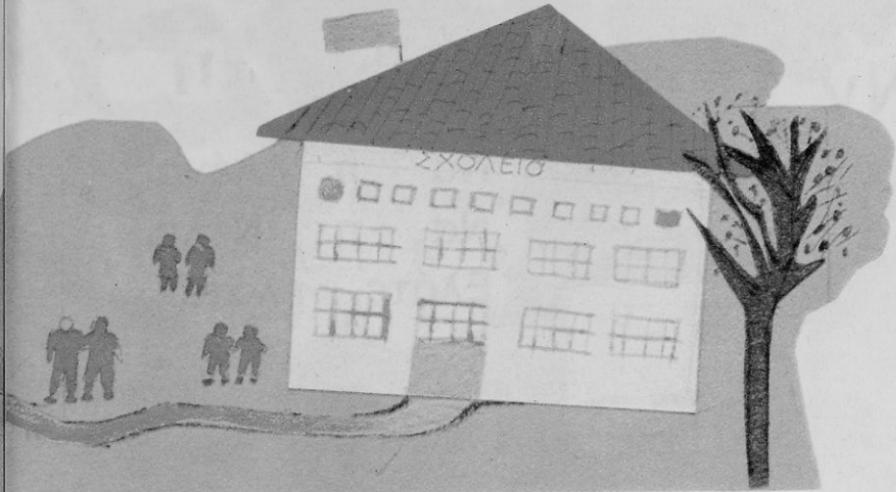
λα

Εε

Τα τα τατά.
Λα λα λαλά.
Έλα, έλα.

έλα

έ λ α

έ λ α

έλα

Έλα

Έ λ α

Έ λ α

Έλα

1. Κλείνω σε κύκλο τα ε, Ε (μικρό και κεφαλαίο):

ε τ Ε α Λ ε ο Τ Ε η ε ι

2. Γράφω:

Ε

ε

3. Γράφω ό,τι λείπει από τη λέξη έλα:

έλα _λα é_a _λ_

4. Γράφω και μαθαίνω:

έλα

Έλα

Nv

η

Na η Λένα.
Na η Νέλη.
Ελάτε, ελάτε.

Νέλη

Νέ λη

Ν έ λ η

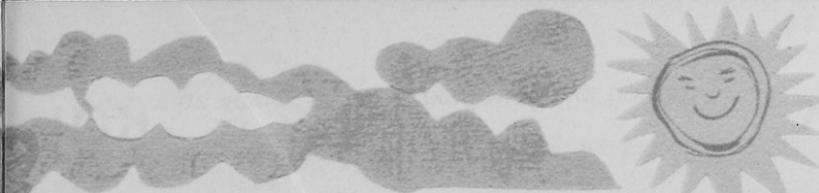
Νέλη

Λένα

Λέ να

Λ έ ν α

Λένα

1. Κλείνω σε κύκλο τα Ν, ν (κεφαλαίο και μικρό):

ο ν ε Λ τ Ν η ν ι
Ε Ν ι ν α Τ ν η ο

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει Να, να:

Τα να θα να τι σε να με
Να τι να τη Να θα να τι

3. Γράφω:

Ν

ν

η

4. Συμπληρώνω ότι λείπει και διαθάζω (οι λέξεις από το μάθημα):

Να η Λέ_a.
_a η _έλη.
Ελάτε, ελά_e.

5. Γράφω και μαθαίνω:

Λένα, Νέλη, ελάτε.

K k

l

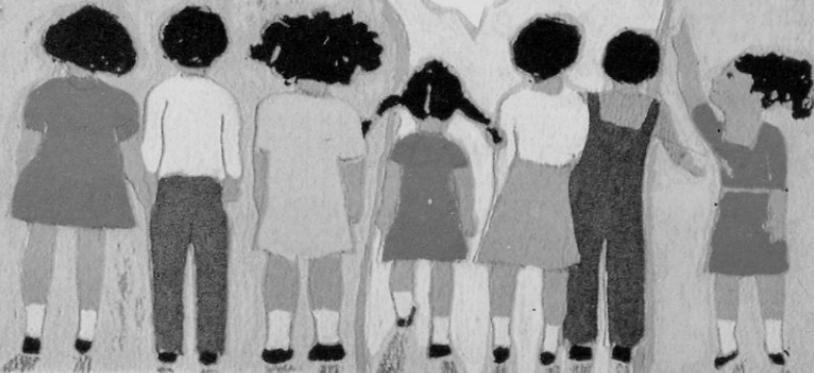
και

Κική
Κι κή
Κι κή
Κική

Να και η Κική.
Έλα, Κική,
λένε όλα.

1. Κλείνω σε κύκλο τα Κ, Κ (κεφαλαίο και μικρό):

Κ α κ Τ κ λ κ Ε ο κ ο Ν κ ι Λ ο κ Κ κ Τ

2. Κλείνω σε κύκλο το και:

να και τα θα σε και με
και τη και τι τα και το

3. Γράφω:

Κ
κ
λ

4. Συμπληρώνω ό,τι λείπει και διαθάζω (οι λέξεις από το μάθημα):

Να η Κι_ή.
Έλα, _ική,
λέ_ε ό_α.

5. Βάζω Κ και διαθάζω:

_ότα _ανάτι _αλό _ιλό

6. Γράφω και μαθαίνω:

και
και
και

Π π

Ταπ και τοπ
η Λένα και η Πόπη,
ταπ και τοπ
πετάνε το τόπι.

τόπι
τό πι
τό πι
τόπι

Πόπη
Πό πη
Πό πη
Πόπη

1. Κλείνω σε κύκλο τα Π, π:

τ π ν λ ο ι π ε Π Τ
ν Ν π λ α ο Ε π Π ν

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει πο:

τι το τη πο να πο σε και
πο με να πο θα τα πο τι

3. Γράφω:

Π

π

ο

4. Συμπληρώνω ό,τι λείπει και διαθάζω:

η Λέ_a και η Πό_η
_ε_ά_ε το τό_l.

5. Βάζω π και διαθάζω:

_ίτα _ατάτα _άλι

6. Γράφω και μαθαίνω:

Πετάνε το τόπι.

Μμ

Ένα τόπι, ένα μήλο.
Μήλο και τόπι,
τόπι και μήλο.
Πέτα το τόπι,
πέτα το μήλο.

μήλο
μή λο
μή λο
μήλο

Μήλο
Μή λο
Μή λο
Μήλο

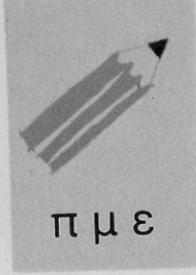
1. Κλείνω σε κύκλο το πρώτο γράμμα από το όνομα κάθε εικόνας:

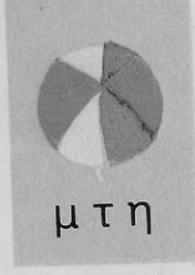
μ κ ν

τ λ μ

π μ ε

μ τ η

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει μη:

να μη το τα μη θα σε μη μα

3. Γράφω:

M

μ

4. Συμπληρώνω ό,τι λείπει και διαθάζω:

Μή_o και τό_l.

Πέ_a το _ήλο.

Πέτ_ το _ό_l.

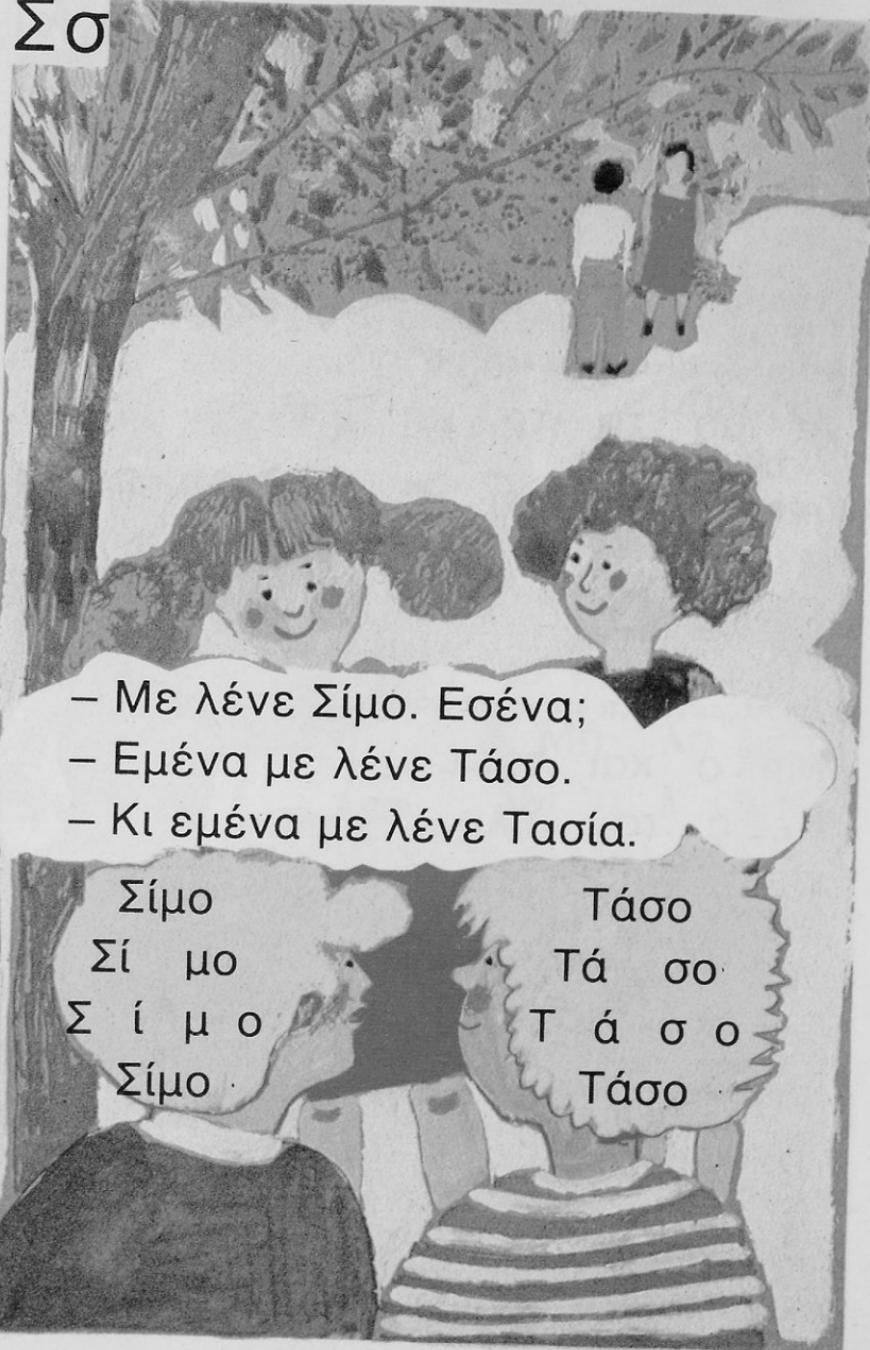
5. Βάζω M ή μ και διαθάζω:

_a_á _áva _έλι _í_η λέ_ε

6. Γράφω και μαθαίνω:

Ένα μήλο και ένα τόπι.

Σσ

- Με λένε Σίμο. Εσένα;
- Εμένα με λένε Τάσο.
- Κι εμένα με λένε Τασία.

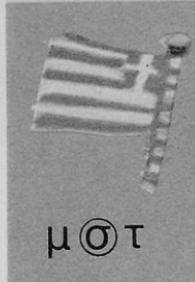
Σίμο

Σí μo
Σ í μ o
Σίμο

Τάσο

Tá so
T á s o
Τάσο

1. Κλείνω σε κύκλο το πρώτο γράμμα από το όνομα κάθε εικόνας:

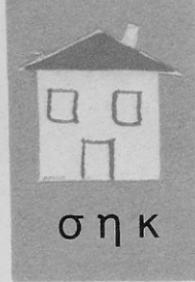
μ @ τ

π λ μ

μ σ ε

σ η κ

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει με, σε:

τη σε με και τι σε θα δε με

3. Γράφω:

Σ

σ

4. Συμπληρώνω όπου λείπει και διαβάζω:

Με λ_νε _ίμο. Ε_ένα;

Ε_έ_α με _έ_ε Τά_ο.

5. Βάζω Σ ή σ και διαβάζω:

_άκα _έλα μίλη_ε _ίμο πάτη_ε

6. Γράφω και μαθαίνω:

Εμένα με λένε Σίμο. Εσένα;

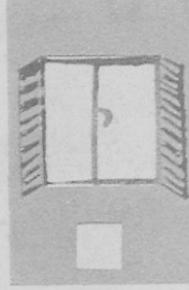
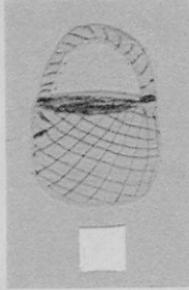
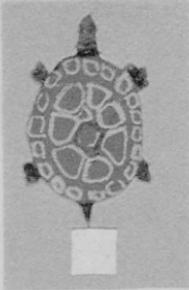
Θθ

- Εμένα με λένε Θανάση,
Θανασό και Θάνο.
- Εμένα Ελένη και Λένα.
- Εμένα Πηνελόπη και Πόπη.
- Εμένα θα ήθελα να με λένε
Θαλή.

Θανάση ήθελα
Θα νά ση ή θε λα
Θ α ν á σ η ή θ ε λ α
Θανάση ήθελα

1. Γράφω Θ κάτω από την εικόνα που το όνομά της έχει Θ:

Θ

2. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει Θα:

να με θα τα τη θα σε τι θα

3. Γράφω:

Θ

Θ

4. Συμπληρώνω ό,τι λείπει και διαθάζω:

Εμέν_ με λέ_ε _ανά_η.

Ε_ένα Ε_έ_η.

Εμέ_α Πηνε_́πη και Π_́π_.

5. Βάζω Θ ή θ και διαθάζω:

_α ή_ελα ένα καλά_ι μήλα.

6. Γράφω και μαθαίνω:

Θα ήθελα να με λένε Θαλή.

Pp

Ρένα

Ρέ να

Ρέ να

Ρένα

«Νερό! Νερό!»

Όλη η παρέα ήθελε νερό.

— Εμένα ένα ποτήρι!

— Εμένα ένα ποτιστήρι!

— Εμένα ένα ποτάμι!

— Κι εσένα, Ρένα;

— Εμένα τη θάλασσα όλη! νερό

νε ρό

ν ε ρ ó

νερό

1. Γράφω ρ κάτω από την εικόνα που το όνομά της έχει ρ:

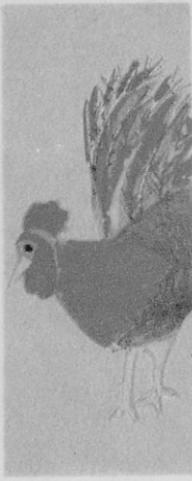
ρ

2. Γράφω:

P

p

3. Βάζω ό,τι ταιριάζει: ρι ρο ρε Ρε

ποτή_ _ πα_ _ a νε_ _ _ _ va

4. Βάζω ρ, τονίζω και διαβάζω:

Καλημε_a, μητε_a.

Καλημε_a, πατε_a.

5. Γράφω και μαθαίνω:

Όλη η παρέα ήθελε νερό.

A

A, va η Αθηνά.
– Νερό, Αθηνά, νερό!
– Νερό όσο θέλετε. Ελάτε!

Αθηνά
Α θη νά
Α θη νά
Αθηνά.

1. Γράφω:

A

A

2. Συμπληρώνω ότι λείπει:

N _ ρό, _ θη _ á.

Νερό _ σο θ _ λ _ τε. E _ á _ ε.

3. Βάζω Α ή α και διαθάζω:

_ μαλί _ _ θήνα _ ερ _ κι _ θηνά

4. Γράφω πλάι στο μικρό το κεφαλαίο του:

αΑ	τ-	λ-	ε-	ν-	κ-
μ-	σ-	θ-	ο-	ρ-	π-

5. Γράφω και μαθαίνω:

Νερό όσο θέλετε. Ελάτε!

Θάνος	Σίμος
Θά νος	Σί μος
Θ á ν o s	Σ í μ o s
Θάνος	Σίμος

1. Γράφω:

ς

ς

2. Γράφω σής και διαθάζω:

Θάνο_ Σίμο_ Θαλή_ Τάσο_

θέλη_ε_ πέρα_ε_ μίλη_ε_

πίνακα_ πατέρα_ καλό_

3. Συμπληρώνω όπου λείπει:

Ο _____ έκανε τον κόκορα.

Ο _____ έκανε το κοκοράκι.

Ο Μ_μ_ς ε_α_ε τον _____.

Ο Σ_μ_ς _κ_v_ το _____.

4. Γράφω και μαθαίνω:

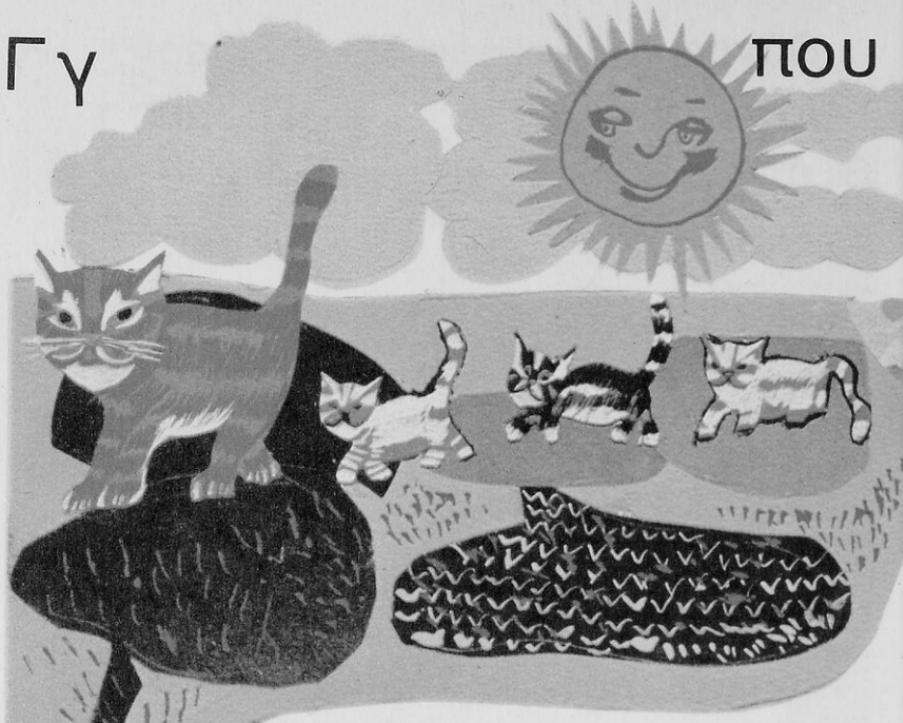
Ο Σίμος έκανε το κοκοράκι.

.....

.....

Γγ

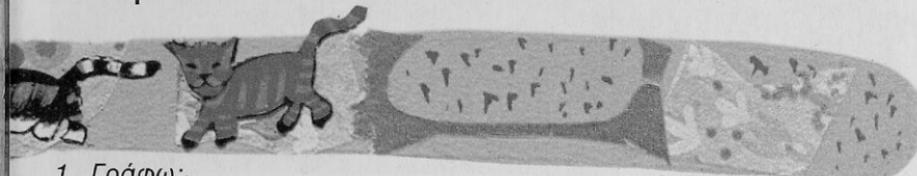
που

Na και η γάτα
με τα γατάκια της,
το ένα μετά το άλλο.
Πάνε περίπατο.
Γέλια που κάναμε!

γάτα
γά τα
γ á τ a
γάτα

Γέλια
Γé λια
Γέλια

1. Γράφω:

Γ

Υ

2. Γράφω Γ ή γ και διαβάζω:

—άλα —όμα με—άλος πή—α
—εράσιμος —εμάτος —έλασα
—ια για—ιά —ιατί —ιάννης

3. Γράφω κια, τονίζω και διαβάζω:

γατα—— ματα——

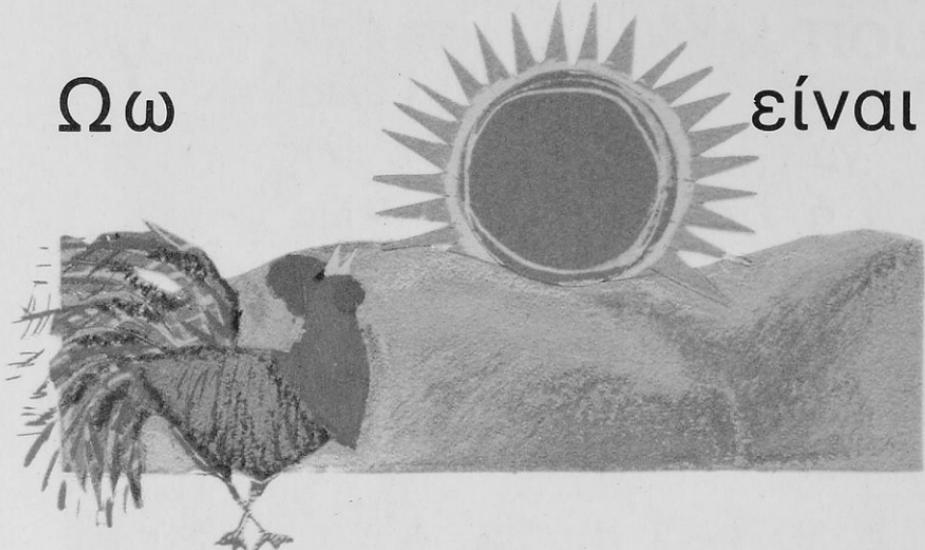
παπα—— σακα——

4. Γράφω και μαθαίνω:

Γέλια που κάναμε με τη γάτα!

Ωω

είναι

- Τι ώρα είναι σε παρακαλώ;
- Ρώτα τον ήλιο, το μεγάλο ρολόι.
- Κύριε ήλιε, τι ώρα είναι;
- Είναι ώρα για μάθημα.
- Όρα για μάθημα. Πάμε!

΄Ωρα	παρακαλώ
΄Ω ρ α	πα ρ α κα λώ
΄Ω ρ α	π α ρ α κ α λ ώ
΄Ωρα	παρακαλώ

1. Γράφω:

Ω

ω

2. Γράφω ω και διαθάζω:

Εγ_έ_ θέλ_.	πάν_
Εγ_έ_ λέ_.	κάτ_
Εγ_έ_ κάν_.	πίσ_

3. Μαθαίνω πώς τα λένε και τα γράφω (κεφαλαία και μικρά):

Ο, ο: όμικρο Οο_____

Ω, ω: ωμέγα _____

4. Γράφω είναι ή Είναι και διαθάζω:

Τι ώρα _____;

_____ πια μεσημέρι.

5. Γράφω ια και διαθάζω:

γ_ _ π_ _ γ_ _ τί κερ_ _

6. Γράφω και μαθαίνω:

Είναι ώρα για μάθημα.

ΣΤ ΟΤ

Ο Στάθης και η Στέλα,
η Άννα και ο Θάνος
μιλάνε, γελάνε
και δε σταματάνε.

Στ

Στα

Στάθης

Στ

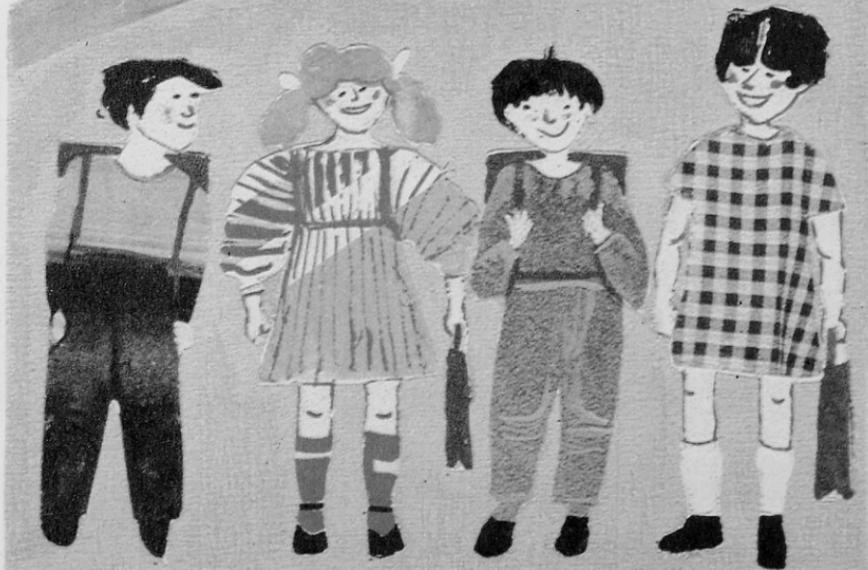
Στε

Στέλα

στ

στο

στόμα

1. Γράφω στ και διαβάζω:

—ο —η —α —ις

2. Γράφω στ, τονίζω και διαβάζω:

—ολη —αματω —ομα νο —ιμο

3. Κλείνω σε κύκλο όπου λέει στο, στα, δε:

να στο δε θα δε στα τη
τη δε σε στο το στα τα

4. Γράφω στ ή Στ και διαβάζω:

Ο —άθης και η —έλα
—αμάτησαν —η —άση.

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Στάθης και η Στέλα
μιλάνε και γελάνε.

H

Να και ο Ηλίας,
ο γαλανομάτης.
Πιλαλά σαν άλογο.
– Ηλία, στοπ!
Έλα στην παρέα μας.

Ηλία
Η λί α
Η λ í α
Ηλία

1. Γράφω:

H
η

2. Συμπληρώνω και διαβάζω:

— λία έ—a στ_v παρ_́ a μ_́ς.

3. Γράφω ή ιά και διαθάζω:

Να ο Ηλ_ας κάτω από την ελ_—
και η Μαρ_a κάτω από τη
μηλ_—.

4. Γράφω τις λέξεις με όλα τα γράμματα κεφαλαία:

ημέρα ημερολόγιο

H

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ηλία, έλα στην παρέα μας.

Yu

Παραμύθι

Παραμύθι, παραμύθι.
Ήταν κάποτε, που λέτε,
ο κυρ Θύμιος και η κυρα-Θυμιώ.
Υστερα μέθυσε ο Θύμιος
και θύμωσε η Θυμιώ.

παραμύθι
πα ρα μύ θι
π α ρ α μ ú θ i
παραμύθι

‘Υστερα
‘Y στε ρα
‘Y σ τ ε ρ α
‘Υστερα

1. Γράφω:

Y

U

2. Βάζω U, τονίζω και διαθάζω:

λ_κος γ_ρω τ_ρι σ_κα μ_τη
Κ_ριακος πολ_ κ_ρια Κ_ριακη

3. Τι έκαναν;

Ο κυρ Θύμιος _____.

Η κυρα-Θυμιώ _____.

4. Μαθαίνω πώς τα λένε:

Η, η : ήτα

Ι, ι : γιώτα

Υ, υ : ύψιλο

5. Τώρα γράφω τα γράμματα (κεφαλαία και μικρά):

Γιώτα : Ηι _____

Ύψιλο: Υι _____

Ήτα : Ηι _____

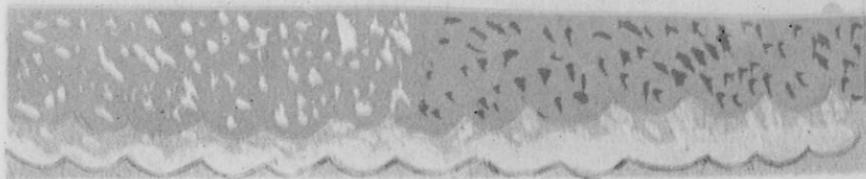
6. Γράφω και μαθαίνω:

Ύστερα θύμωσε η Θυμιώ.

Σαν δίδυμες

Να η Πόπη και η Δανάη.
Ίδια γαλανά μάτια,
ίδια μαλλιά και μέτωπο.
Σαν να είναι δίδυμες,
αλλά δεν είναι.

Δανάη	δίδυμες
Δα νά η	δί δυ μες
Δ α ν á η	δ í δυ μ ες
Δανάη	δίδυμες

1. Γράφω:

Δ

δ

2. Βάζω δ ḥ Δ, τονίζω και διαθάζω:

ωρο _ινω _εμα _ενω πη_ω
πο_ι _ασος _ωματιο _ημος

3. Γράφω ια και διαθάζω:

Γύρω γύρω στη ροδ_́
η γ_́ γ_́ με τα γυαλ_́ της
ρόδ_́ γέμισε η ποδ_́ της.

4. Τι είναι ίδια στην Πόπη και τη Δανάη;

τα _____ τα _____
και το _____.

5. Γράφω και μαθαίνω:

Η Πόπη και η Δανάη δεν είναι
δίδυμες.

Ou

ou

Κούκου!

«Κούκου! Κούκου!»

- Τι είναι, τι είναι;
- Δεν είναι πουλί,
είναι η Πόπη.
- Πού είναι, πού είναι;
Είναι πίσω από το λουλούδι.

πουλί
που λί
π ου λ í
πουλί

λουλούδι
λου λού δι
λ ου λ ού δι
λουλούδι

1. Γράφω ου ή ου, τονίζω και διαβάζω:

σαπ_νι	κ_λ_ρι	κ_ταλι
λ_κ_μι	κ_ν_πι	κ_νελι
ρανος	κ_ρεας	κυρία

ρανία

2. Γράφω ω ή ου και διαβάζω:

θέλω	θέλουμε
δέν_	δέν_με
δίν_	δίν_με
πίν_	πίν_με

3. Γράφω τρεις λέξεις από το μάθημα που έχουν ου:

4. Γράφω και μαθαίνω:

Η Πόπη είναι πίσω από το λουλούδι.

Το βόδι

Στο λιβάδι είναι δεμένο
ένα βόδι από το πόδι.

— Βόδι μου, βοδάκι μου,
με τα μάτια τα μεγάλα,
«μου» και «μου»,
θες να σε λύσω
και να πάω να σε ποτίσω;

Βόδι
Bó δι
B ó d i
Bόδι

λιθάδι
li thá di
λ i th á d i
λιθάδι

1. Γράφω:

B

β

2. Γράφω Β ή β, τονίζω και διαβάζω:

—ουνο περι—ολι κουκου—αγια
—οριας καρα—ι —ασιλης
—ασιλικη —ελονι Σα —ατο

3. Συμπληρώνω και διαβάζω:

βόδι βοδάκι καράβι

λιθάδι περιβόλι

4. Απαντώ στις ερωτήσεις:

Πού είναι το βόδι;

Από πού είναι δεμένο;

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ένα βόδι είναι δεμένο στο λιθάδι.

Χ Χ

ΕΚΕΙ

Το χελωνάκι

Χα και χα και χόι και χόι,
ένα τόσο χελωνάκι
πατά εδώ, πατά εκεί
στο χώμα και στη χλόη.
Μασά εδώ, μασά εκεί
το λάχανο, το μαρουλάκι.

χελωνάκι
χε λω νά κι
χ ε λω νά κι
χελωνάκι

λάχανο
λά χα νο
λάχανο
λάχανο

1. Γράφω:

X

X

2. Γράφω X ή χ, τονίζω και διαθάζω:

ηνα	ελιδονι	αμηλα
ανω	ερι	ωματα
αρης	αρισε	αρα

3. Συμπληρώνω και διαθάζω:

χελώνα	χελωνάκι
μαρούλι	
λάχανο	
χέρι	
χελιδόνι	

4. Γράφω και μαθαίνω:

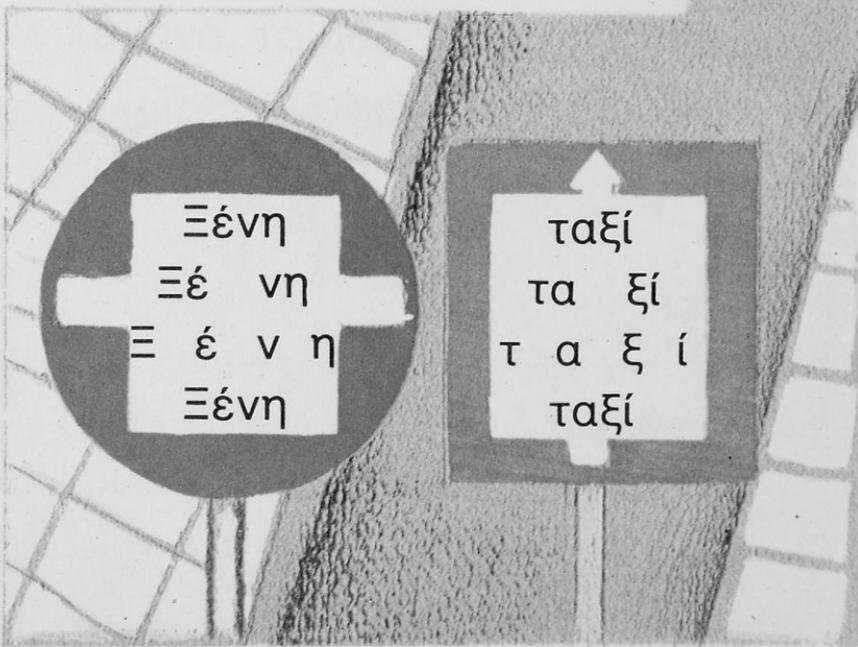
Ένα χελωνάκι πατά εδώ, πατά εκεί.

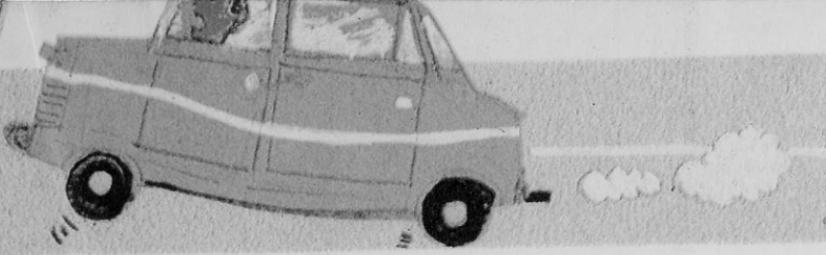
Ξ ξ

Παραλίγο ατύχημα

Ένα ταξί ξεκίνησε
με μεγάλη ταχύτητα.
Παραλίγο θα γινόταν ατύχημα.
Ο σκύλος της κυρα-Ξένης
δεν ήξερε τα σήματα
και περνούσε με κόκκινο.

1. Γράφω:

Ξ

Ξ

2. Γράφω Ξ, τονίζω και διαβάζω:

ε_ω _υλο _εχασε

_ερω _υπνησα _ανα

μα_ιλαρι αλλα_ε

_υνω το_ο _υλινο

3. Γράφω πλάι στο κεφαλαίο το μικρό:

Αα Τ_ Λ_ Ε_ Ν_ Κ_ Π_ Μ_

Σ_ Θ_ Ι_ Ο_ Ρ_ Α_ Γ_

Ω_ Η_ Υ_ Δ_ Β_ Χ_ Ξ_

4. Γράφω και μαθαίνω:

Ένα ταξί ξεκίνησε
με μεγάλη ταχύτητα.

Z Ζ

Η ζώνη της Ζωής

Η Ζωή έχασε τη ζώνη της.

Τη ζήτησε εδώ, τη ζήτησε εκεί,
πουθενά η ζώνη.

«Ζωή, τη ζώνη σου θα την πήρε
η γάτα», φώναξε η Πόπη.

«Εμένα μια μέρα
μου πήρε την κορδέλα μου..»

Zωή
Zωή
Zωή
Zωή

ζώνη
ζώνη
ζώνη

1. Γράφω:

Z

ζ

2. Γράφω Z ή ζ και διαβάζω:

Ο _αχαρίας αγόρασε _άχαρη από
το μαγα_ί. Η _ωή φόρεσε τη
γαλά_ια _ακέτα της.
Εγώ βά_ω λουλούδια στο βά_ο.

3. Συμπληρώνω και διαβάζω:

Η ____ έχασε τη _____ της.
Τη ζήτησε _____, τη _____ εκεί,
πουθενά η _____.

4. Γράφω και μαθαίνω:

Τη ζώνη σου, Ζωή, την πήρε η γάτα.

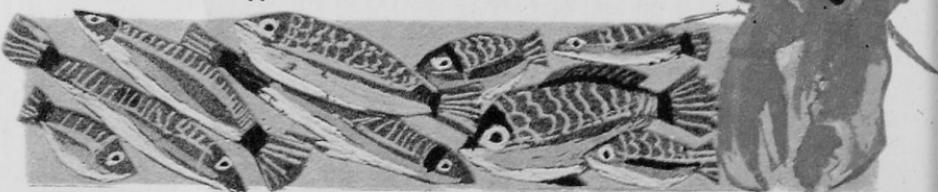
ΨΨ

Στα ψώνια

Σήμερα πήγαμε στα μαγαζιά για ψώνια με τον πατέρα μου. Από το φούρνο ψωνίσαμε ψωμί και παξιμάδια. Από το χασάπη ένα κοτόπουλο, για να το ψήσουμε στην ψηστιέρα.

Στο τέλος περάσαμε και από τον ψαρά. «Ψάρια της ώρας! Μυρίζουνε θάλασσα!» έλεγε ο ψαράς. Του πατέρα μου όμως δεν του φάνηκαν καλά και δεν πήρε.

ψωμί	ψάρια
ψω μί	ψά ρια
ψ ω μ í	ψ á ρ i a
ψωμί	ψάρια

1. Γράφω:

Ψ

Ψ

2. Γράφω Ψ, τονίζω και διαθάζω:

ανα_a εκο_a μαζε_a δι_aσα
_ηλα _ητο _αλιδι

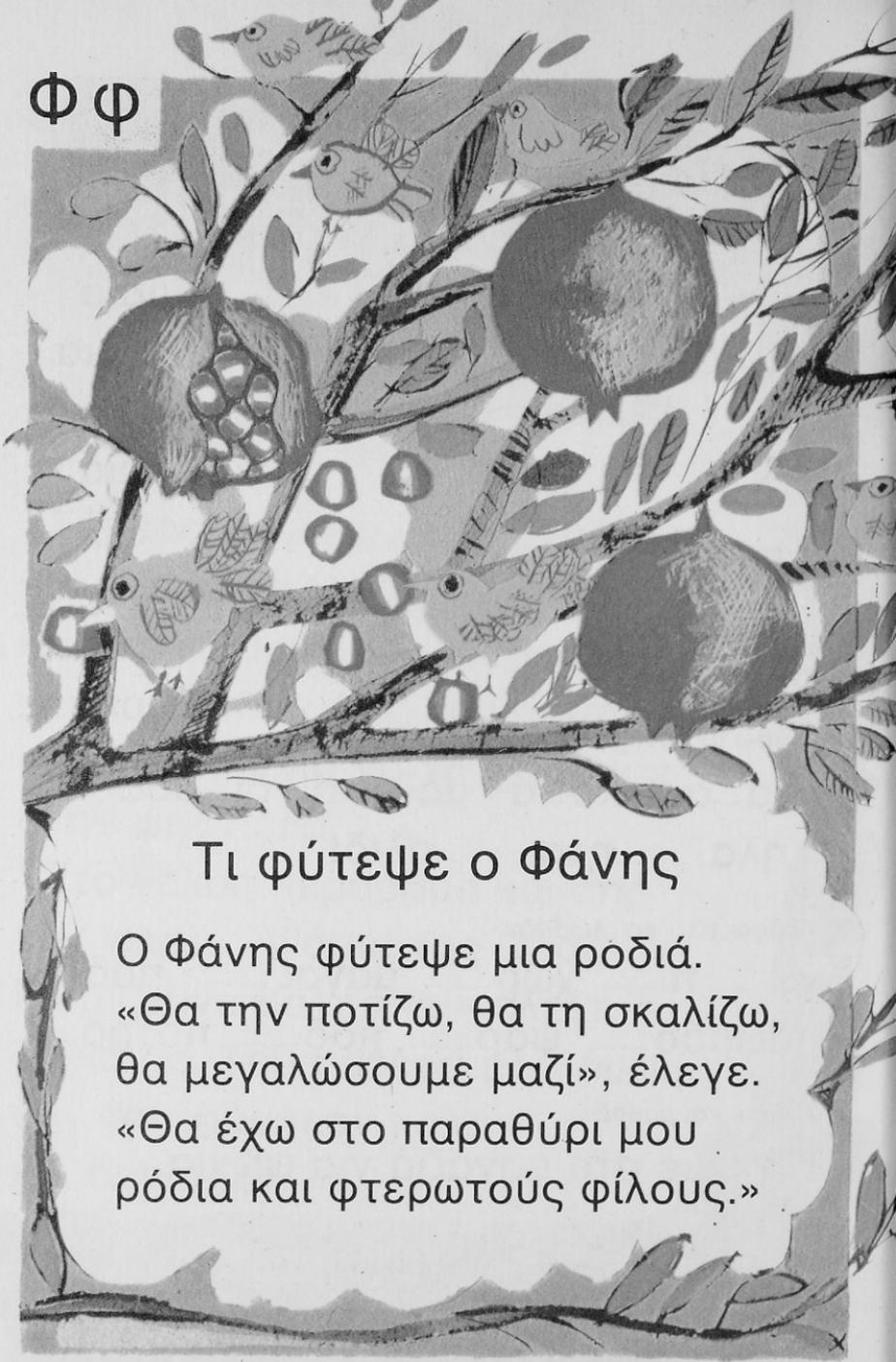
3. Γράφω ia και διαθάζω:

γ__ π__ χωρ__ μαγαζ__ ποδ__
παξιμάδ__ ψάρ__ πόδ__ ποτήρ__

4. Γράφω και μαθαίνω:

Πήγαμε στα μαγαζιά για ψώνια.

Φ Φ

Τι φύτεψε ο Φάνης

Ο Φάνης φύτεψε μια ρόδιά.

«Θα την ποτίζω, θα τη σκαλίζω,
θα μεγαλώσουμε μαζί», έλεγε.

«Θα έχω στο παραθύρι μου
ρόδια και φτερωτούς φίλους.»

Φάνης φύτεψε
Φά νης φύ τε ψε
Φά νης φύ τε ψε
Φάνης φύτεψε

1. Γράφω:

Φ
Φ

2. Γράφω Φ και διαθάζω:

ως ωτιά ώτισε
ωνή ωνάζω ώναξα
το ανάρι το ουστάνι
το ασόλι το στα_ύλι

3. Συμπληρώνω Ιζω, τονίζω και διαθάζω:

εγω ποτ_ _ _ εγω σκουπ_ _ _
εγω γεμ_ _ _ εγω στολ_ _ _
εγω σκαλ_ _ _ εγω γυρ_ _ _

4. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Φάνης φύτεψε μια ροδιά.

αι

Αι

Στην παιδική χαρά

Η παιδική χαρά γέμισε παιδιά.
Ανεβαίνουν στις κούνιες,
γυρίζουν πάνω στο μύλο,
παίζουν τρελά παιχνίδια.
Στο τέλος πάνε στα σπίτια τους
με κατακόκκινα μάγουλα.

παιδιά	a	l
παι διά	ai	
π αι δ ιά	κ αι	
παιδιά	π αι διά	
	σημ αί α	
παίζουν	κάθομ αι	
παί ζουν	αί θουσα	
π αί ζ ου ν	v αι	
παίζουν		

1. Γράφω Αι ή αι και διαβάζω:

ανεβ_ένω κατεβ_ένω πηγ_ένω
 ωρ_έα μέρα, ωρ_έος κ_ρός
 Η _μιλία κ__ η Κ_τη
 πηγ_ένουν στην ίδια τάξη.

2. Συμπληρώνω και διαβάζω:

Α_____ στις κούνιες,
 γυρίζουν _____ στο _____
 _____ τρελά _____.

3. Γράφω και μαθαίνω:

Η παιδική χαρά γέμισε παιδιά.

Ει

Ει

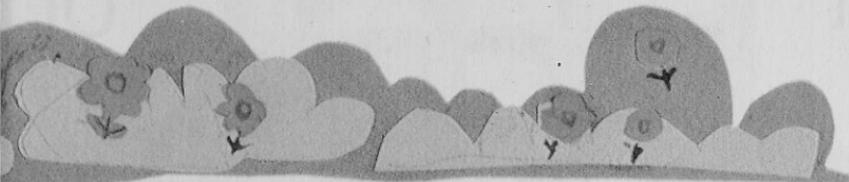
Η Ειρήνη στην κούνια

Να και ένα μωρό. Είναι η Ειρήνη.
«Ανεβώ κούνια, ανεβώ κούνια»,
έλεγε. Η θεία της την ανεβάζει
στην κούνια. Την κουνά σιγά σιγά
και λέει:

Πέρα πέρα,
παραπέρα...

ε ει
εκ εί
εί ναι
εμ είς

Ειρήνη
Ει ρή νη
Ει ρή νη
Ειρήνη

1. Γράφω Ει ḥ ει και διαθάζω:

Το κουρ_́ο το ραφ_́ο
το καφεν_́ο
Η μητέρα πά__ στη δουλ_́α της
με το λεωφορ_́ο.
Γ__άσου, __ρήνη, __παν
τα παιδιά.

2. Βάζω ει, τονίζω και διαθάζω:

__μαι	εχ__	__χα
__σαι	πα__	__δα
__ναι	λε__	__πα

3. Γράφω και μαθαίνω:

Η θεία ανεβάζει την Ειρήνη
στην κούνια.

Οι

Οι

Στο οικόπεδο

Στο οικόπεδο που παίζουμε
οι οικοδόμοι έφεραν υλικά.

– Θα χτίσουμε μια πολυκατοικία,
είπαν. Θα κατοικήσουν και άλλες
οικογένειες. Η παρέα σας
θα μεγαλώσει. Θα κάμετε
νέους φίλους.

– Νέους φίλους θέλουμε,
είπε ένα παιδί. Όμως πού
θα παίζουμε;

	ο	ι
οικοδόμοι	οι	
οι κο δό μοι	τ οί	χος
οι κ ο δ ό μ οι	οι	κόπεδο
- οικοδόμοι	αν οί	γω

1. Συμπληρώνω:

Ο ΕΝΑΣ	ΟΙ ΠΟΛΛΟΙ
ο φίλος	οι φίλοι
ο λαγός	
ο θείος	
Ο φίλος παίζει.	οι φίλοι παίζουν
Ο λαγός πηδά.	
Ο πετεινός λαλεί.	

2. Μαθαίνω πώς τα λένε και τα γράφω:

- αι: áλφα γιώτα αι _____
- ει: έψιλο γιώτα _____
- οι: óμικρο γιώτα _____

3. Γράφω και μαθαίνω:

Στην πολυκατοικία θα κατοικήσουν
πολλές οικογένειες.

μπ

Τα παιδιά παίζουν

Το οικόπεδο γέμισε παιδιά.
Ο Μπάμπης και η παρέα του
παίζουνε μπάλα.
Η μπάλα μπαίνει στο τέρμα
και ο Μπάμπης κάνει μια τούμπα,
για να την πιάσει.

Μια άλλη ομάδα παιδιά παίζουν
κυνηγητό. Φωνές και γέλια
από όλες τις μεριές.
Ξεσήκωσαν τη γειτονιά.
Μια γειτόνισσα τα μαλώνει.
Σε μια γωνιά ο μπαρμπα-Γιάννης
ακουμπά στο μπαστούνι του,
κοιτάζει τα παιδιά και χαμογελά
κάτω από τα μουστάκια του.

μ π
μπ

Μπάμπης μπάλα
Μπά μπης κου μπί^í
Μπά μπης κα μπάνα
Μπάμπης μπορώ

1. Γράφω μπ, τονίζω και διαβάζω:

—ανανα —ουκαλι —ανιο κου —ι.

2. Γράφω τέσσερις λέξεις από το μάθημα, που έχουν μπ:

3. Συμπληρώνω:

ΤΟ ΕΝΑ

η μπάλα

η τούμπα

η σόμπα

η ρόμπα

ΤΑ ΠΟΛΛΑ

οι μπάλες

4. Διαβάζω την ερώτηση και απαντώ προφορικά:

Γιατί χαμογελά ο μπαρμπα-Γιάννης;

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Μπάμπης παίζει μπάλα.

ντ

Ντ

Ο παπαγάλος

Ένας φανταχτερός παπαγάλος
ήξερε όλες όλες δυο κουθέντες:
«άντε ντε» και «εντάξει».
Και ήταν γλέντι να τον ακούς
να τις παπαγαλίζει.
«Να πλύνεις τα δόντια σου, Ντίνα»,
έλεγε η μητέρα.
«Άντε ντε», έκανε ο παπαγάλος.
«Δεν αντέχω άλλο τις φωνές σας»,
γρίνιαζε η γιαγιά.
«Εντάξει», απαντούσε ο παπαγάλος.
«Τι εντάξει», του φώναξε μια μέρα
ο πατέρας γελώντας.
«Άντε ντε», απάντησε εκείνος
πολύ σοθαρά, όπως πάντα.

v \ /
VT

Ντίνα	ντ ύθηκα
Ντí va	κάλα ντ α
Ντ í v a	κο ντ á
Ντίνα	πο ντ ικός

1. Γράφω VT, τονίζω και διαθάζω:

τε—ωνω α—αμωνω απα—ω
συνα—ω

2. Γράφω τρεις λέξεις από το μάθημα, που έχουν VT:

3. Συμπληρώνω:

ΤΟ ENA	ΤΑ ΠΟΛΛΑ
το σεντόνι	τα σεντόνια
το μαντίλι	_____
το δόντι	_____
το ποντίκι	_____

4. Ποιες λέξεις ήξερε ο παπαγάλος;

5. Γράφω και μαθαίνω:

«Να πλύνεις τα δόντια σου, Ντίνα»,
είπε η μητέρα.

YY

Το φεγγαράκι

Φεγγαράκι σιγανό
πλέει μες στον ουρανό¹
σαν σκαφίδι φωτεινό!

Σαν καντήλι κάθε βράδυ,
δίχως άναμμα και λάδι,
φέγγει μέσα στο σκοτάδι.

Γ. Βιζυηνός

φεγγάρι

φεγγαράκι

φέγγει

1. Γράφω γγ, τονίζω και διαβάζω:

α—ουρι σφου—αρι παρα—ελια
ε—ονι Α—ελικη Βα—ελης

2. Συμπληρώνω και διαβάζω:

Το φεγγαράκι είναι σαν
και φέγγει σαν

3. Συμπληρώνω από το ποίημα και διαβάζω:

σιγα—	θρά—
ουρα—	λά—
φωτει—	σκοτά—

4. Γράφω την πρώτη στροφή:

.....
.....
.....

5. Γράφω και μαθαίνω:

Το φεγγαράκι φέγγει σαν καντηλάκι.

.....
.....
.....

ΥΚ

ΓΚ

Ο Καραγκιόζης και οι αγκινάρες του πασά

ΝΙΟΝΙΟΣ: (*χτυπάει την πόρτα*):

Ντουκ, ντουκ!

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Μπαμπάκο,

θαράνε την πόρτα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Κολλητήρι, πες του
πως δεν είμαι εδώ.

ΝΙΟΝΙΟΣ: (*πιο δυνατά*): Νταγκ, ντουγκ!

Άνοιξε, ψυχούλα μου
Καραγκιόζο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Βρε το γρουσούζη
το Νιόνιο,
θα μου γκρεμίσει
την παράγκα.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Θείο,

ο πατέλας δεν είναι μέσα.

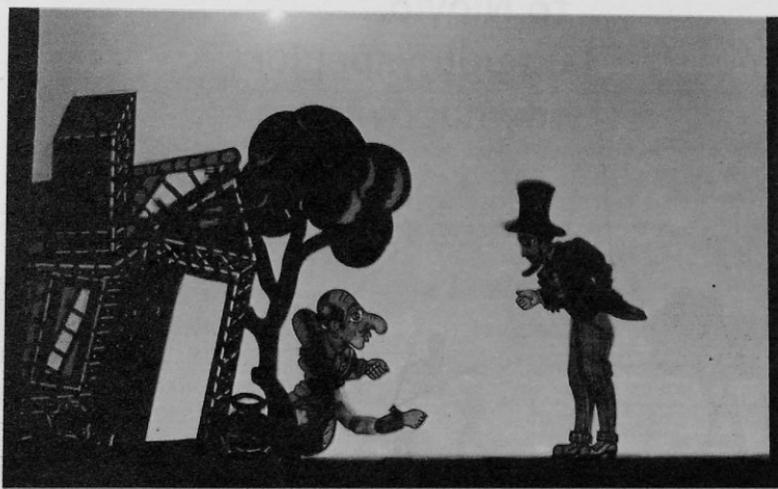
ΝΙΟΝΙΟΣ: Αφού είσαι μέσα, Καραγκιόζο.
Σε áκουσα.

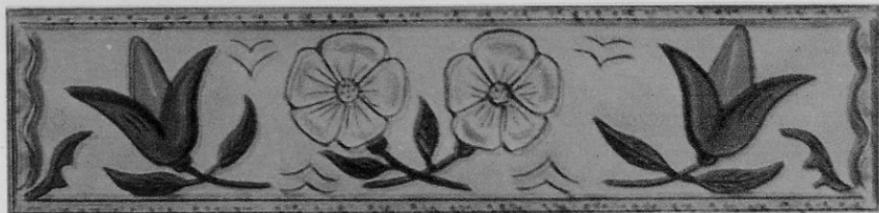
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Η φωνή μου είναι μέσα.
Εγώ δεν είμαι, σου λέω.

ΝΙΟΝΙΟΣ: Καλά, Καραγκιόζο, να φύγω
τότε. Να, ήθελα να σου πω
πως ο πασάς
μοιράζει φαγιά,
αγκινάρες και κουκιά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ: Και δε μιλάς τόση ώρα,
γρουσούζη. Αμέσως έφτασα.

ΚΟΛΛΗΤΗΡΙ: Σιγά, μπαμπάκο,
να περάσω πρώτος.

Καραγκιόζης παράγκα

1. Γράφω γκ και διαθάζω:

α—ινάρα á—υρα κά—ελα α—άθι
α—αλιάζει δα—ώνει —αρίζει

2. Γράφω τρεις λέξεις, από το μάθημα, που έχουν γκ:

.....

3. Βάζω τόνο και διαθάζω:

Καραγκιοζης παραγκα αγκαθι
αγκαλια μαραγκος αγκυρα

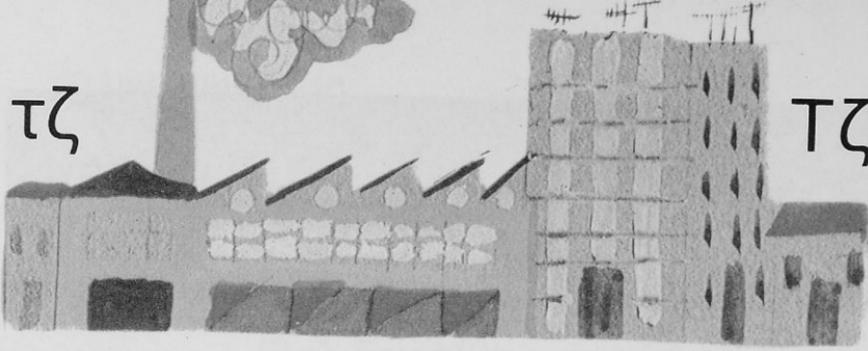
4. Στο μάθημα παρουσιάζονται και μιλάνε:

Ο, ο,
και το

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Καραγκιόζης είναι μέσα στην παράγκα.

.....

Τζ

Τζ

Από το τζάμι

Η Τζένη κοιτάζει πίσω από το τζάμι.
Πολυκατοικίες και εργοστάσια
ως εκεί που φτάνει το μάτι.
Το δάσος είναι πολύ μακριά.

Η Τζένη το βλέπει
με τη φαντασία της:
Έλατα πολλά, μικρά και μεγάλα.
Μια ρεματιά με νερό που κυλάει.
Ένας λαγός που κάνει πήδους
και τζιτζίκια από το καλοκαίρι.
Μέσα στο δάσος
ακούγεται ο ξυλοκόπος:
Γκαπ γκουπ! Γκαπ γκουπ!
Κόθει ξύλα για το τζάκι.

τζάμι

Τζένη

τζάκι

1. Γράφω τζ, τονίζω και διαβάζω:

μελι—ανα —αμαρια ταξι—ης

2. Γράφω τις λέξεις του μαθήματος, που έχουν τζ:

3. Γράφω ό,τι ταιριάζει:

(τζανεριά, μπογιατζής, τζαμαρία, ταξιτζής)

τζάνερο

τζανεριά

τζάμι

ταξί

μπογιά

4. Ποιος; Τι;

κοιτάζει

η Τζένη

κυλάει

κάνει πήδους

ακούγεται

5. Γράφω και μαθαίνω:

Η Τζένη κοιτάζει πίσω από το τζάμι.

ΤΟ

Το τσίρκο

Τα παιδιά πήγαν στο τσίρκο.
Αγόρασαν φιστίκια
και παρακολούθησαν την παράσταση.
Δυο παλιάτσοι έκαναν
πως τσακώνονται και τσίριζαν.
Τρεις πίθηκοι ήπιαν το τσάι τους
και κάπνισαν τσιγάρο.

Μια αρκούδα με το αρκουδάκι της
έκαναν τσουλήθρα. Ένας ελέφαντας
άρπαξε με την προβοσκίδα του
την τσάντα μιας κυρίας. Τα παιδιά
γέλασαν με την ψυχή τους.

Στο δρόμο για τα σπίτια τους
η Αθηνά κι ο Σίμος
έκαναν κι εκείνα τους παλιάτσους.

1. Γράφω ΤΣ, τονίζω και διαθάζω:

κορι—ι παπου—ι κα—ικι —εκουρι
 πε—ετα —α—αρα βαλι—α
 —ακωνω —ακιζω —ιμπω
 κα—αρος κου—ος πε—ινος

2. Συμπληρώνω:

το κορίτσι
 το παπούτσι
 το κατσίκι
 το βότσαλο

το κοριτσάκι

3. Συμπληρώνω:

ΤΟ ΕΝΑ
 η βαλίτσα
 η τσέπη
 η τσάντα
 η κατσαρόλα

ΤΑ ΠΟΛΛΑ
 οι βαλίτσες

4. Γράφω και μαθαίνω:

Τα παιδιά πήγαν στο τσίρκο.

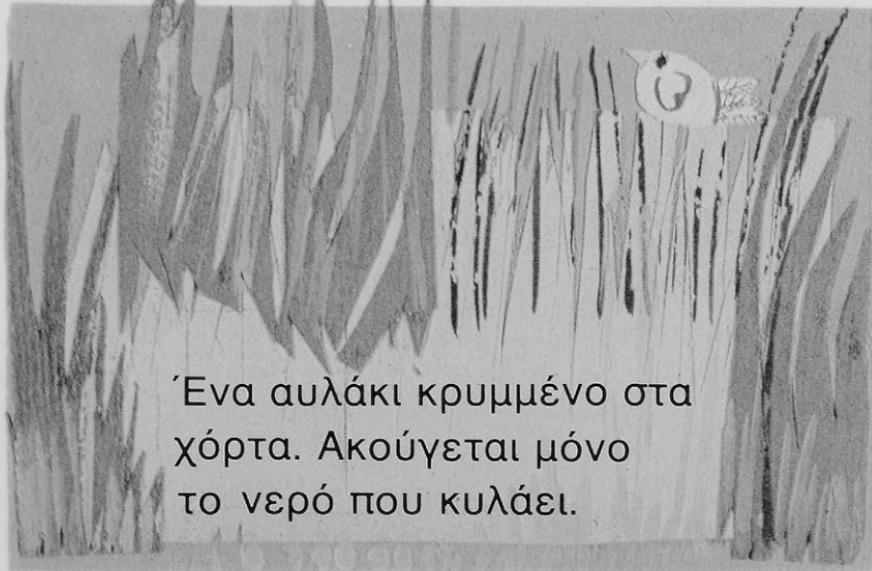
αυ → αβ

Au

Τέσσερις ζωγραφιές

Μέσα στα θυμάρια
μια πράσινη σαύρα
σύρθηκε και χάθηκε.

Ένα αυλάκι κρυμμένο στα
χόρτα. Ακούγεται μόνο
το νερό που κυλάει.

Φύσηξε η αύρα.
Σάλεψαν τα φύλλα
μέσα στο δασάκι.

Κόκκινο και κίτρινο
πάνω στο γαλάζιο.
Φάνηκε η αυγούλα.

σαύρα

au → aθ

αυγούλα

1. Γράφω αυ, τονίζω και διαβάζω:

—γο

—γοθηκη

—λη

—λοπορτα

Στ—ρος

Στ—ρουλα

—ριο

—γη

μ—ρος

μ—ριζω

πυρ—λος

θ—μαζω

—γερινος

μ—ροματης

2. Συμπληρώνω τις φράσεις όπως είναι στο μάθημα:

Μια πράσινη _____.

Φύσηξε η _____.

Φάνηκε η _____.

3. Γράφω τις λέξεις που φανερώνουν χρώματα:

4. Γράφω και μαθαίνω:

Φύσηξε η αύρα. Φάνηκε η αυγούλα.

αυ → αφ

Au

Μια γιαγιά από το Ναύπλιο

Η γιαγιά κάθεται σε μια γωνιά αμίλητη. Δεν αντέχει τα καυσαέρια της Αθήνας. Τα αυτιά της βουίζουν από τα πολλά αυτοκίνητα.

Θυμάται τον τόπο της, το Ναύπλιο, όπου γεννήθηκε και μεγάλωσε.

Η Ναυσικά πάει κοντά της και την κουβεντιάζει:

«Έννοια σου, γιαγιάκα μου, κι άκου αυτό που θα σου πω. Θα πάμε να κάνουμε Χριστούγεννα στο Ναύπλιο όλοι μαζί. Το είπε η μαμά.»

αυτιά

αυ → αφ

Ναυσικά

1. Γράφω αυ, τονίζω και διαβάζω:

ν—της ν—τικος

—τοματο τ—τοτητα

2. Γράφω τις λέξεις του μαθήματος που έχουν αυ → αφ:

3. Διαβάζω και συμπληρώνω ό,τι λείπει:

Αυτός

είναι ναύτης.

Αυτοί

είναι βάρκα.

Αυτή

είναι βάρκα.

Αυτές

είναι βάρκα.

Αυτό

είναι ψάρι.

Αυτά

4. Γράφω και μαθαίνω:

Θυμάται τον τόπο της, το Ναύπλιο.

ευ → εθ

Eu

Οι γονείς της Εύης ξανάγιναν παιδιά

Είναι απόγευμα.

Ο πατέρας και η μητέρα της Εύης
ξεφυλλίζουν μαζί ένα παλιό βιβλίο.

Είναι το αλφαριθμητάριο
που είχαν στην πρώτη δημοτικού.

Ο πατέρας διαβάζει δυνατά
και καθαρά, όπως τότε.

Η μητέρα τον παινεύει.

«Εύγε», του λέει κάνοντας τη δασκάλα.

Η Εύη, που τους άκουγε,
έθαλε τα γέλια.

1. Γράφω ευ ή Ευ, τονίζω και διαβάζω:

το ζ—γαρι το —ζωνάκι η —ωδια
 η —γενια η —αγγελια η —α
 δουλ—ω φυτ—ω μαζ—ω Φ—γω
 χορ—ω μαγειρ—ω γυρ—ω

2. Συμπληρώνω όπως στο παράδειγμα:

εγώ χορεύω	εσύ χορεύεις
εγώ φυτεύω	
εγώ μαζεύω	
εγώ γυρεύω	
εγώ φεύγω	

3. Ποιος;

Διαβάζει δυνατά	ο
Παινεύει τον πατέρα	η
Έβαλε τα γέλια	η

4. Γράφω και μαθαίνω:

Οι γονείς της Εύης ξανάγιναν παιδιά.

Na poiā σελίδα διάθασε ο πατέρας.

‘Η Εύτυχία

Τὰ παιδιά χορεύουν.
Χορεύουν στὸν πεῦκο.
Χορεύει καὶ ἡ Εύτυχία.
Πρώτη σέρνει τὸ χορό.

“Ολα μαζὶ τραγουδοῦν:
«Χαίρεται ὁ πεῦκος τὸ βουνὸ
καὶ ἡ ρεματιὰ τὴ λεύκα,
μὲ τὸ λευκό της τὸ κορμὶ¹
καὶ τὰ ἀσημένια φύλλα».

η λεύκα

ο πεύκος

1: Γράφω ΣΥ, τονίζω και διαβάζω:

ελ __ θερος ελ __ θερια __ χομαι
 ελ __ θερωνω __ χες __ χαριστω
 Δ __ τερα Λ __ τερης Ελ __ θερια

2. Βάζω τις λέξεις στην κατάλληλη στήλη:

(Λευτέρης, ευχές, Παρασκευή,
φυτεύω, Δευτέρα, χορεύω)

ευ→εφ
πεύκος

3. Γράφω τη λέξη που ταιριάζει:

Η λεύκα έχει λευκό _____
και ασημένια _____.

4. Γράφω και μαθαίνω:

Η Ευτυχία πρώτη σέρνει το χορό.

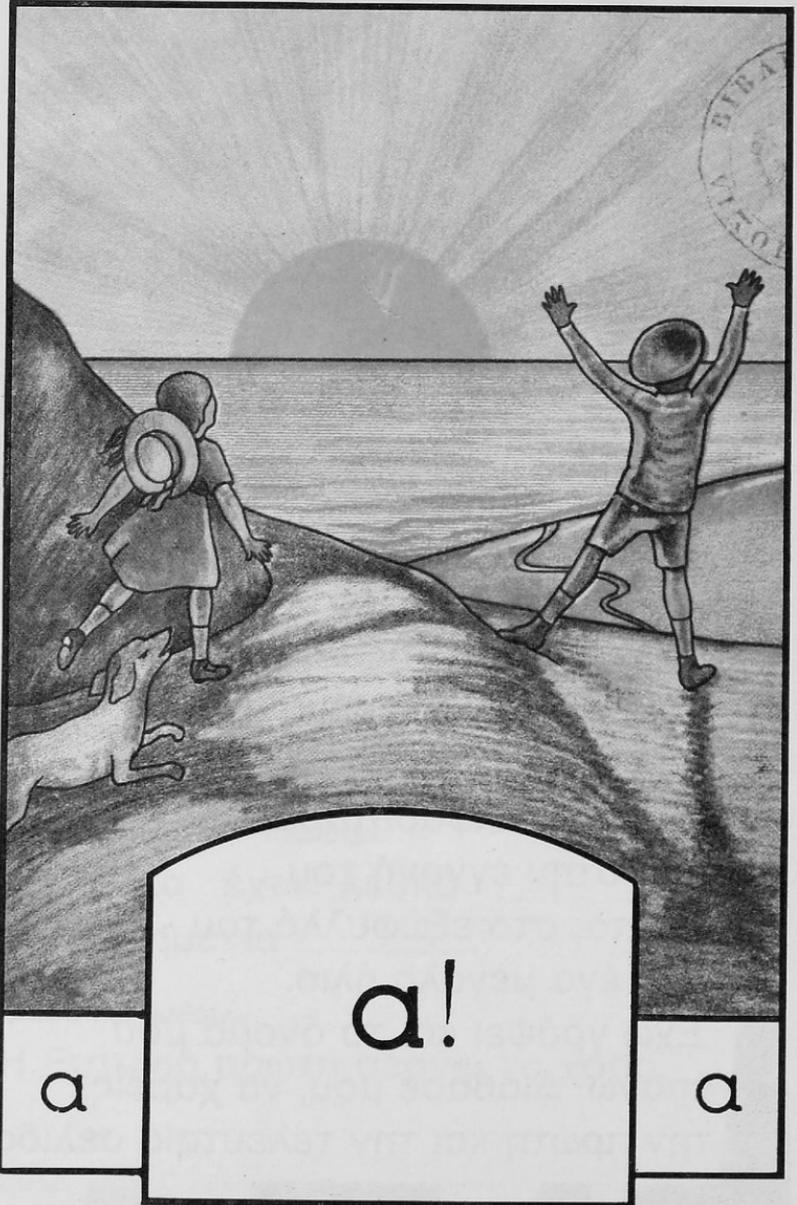
Το αλφαριθμητάρι με τον ήλιο

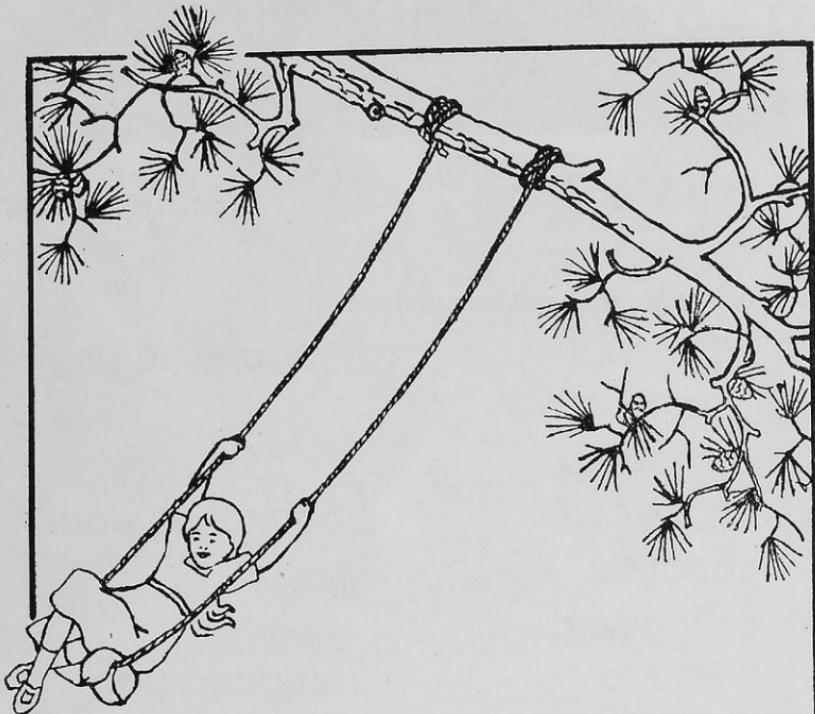
Ο παππούς της Εύης
πήρε από το ράφι ένα βιβλίο
ακόμα πιο παλιό.

«Είναι το αλφαριθμητάριό μου»,
είπε στην εγγονή του.

«Κοίτα, στο εξώφυλλό του
έχει ένα μεγάλο ήλιο.

Έχω γράψει και το όνομά μου
επάνω. Διάθασέ μου, να χαρείς,
την πρώτη και την τελευταία σελίδα.»

Δῶσε μου μιά, νὰ πάω ψηλά!
Δέσε τὴν κούνια μου καλά!
Γιὰ ίδὲς πετάω. Δῶσε μου μιά!
Γερὰ βαστάω τὰ σκοινιά.
Δῶσε μου μιά, νὰ πάω ψηλά!

το όνομά μου

διάβασέ μου

1. Συμπλήρωσε όπως στα παραδείγματα:

το πρόσωπο

το πρόσωπό μου

το ποδήλατο

το τετράδιο

ο δάσκαλος

ο δάσκαλός σου

ο χάρακας

ο ξάδερφος

η αίθουσα

η αίθουσά μας

η οικογένεια

η γειτόνισσα

διάβασε

διάβασέ μου

μίλησε

απάντησε

2. Γράφω και μαθαίνω:

Έχω γράψει και το όνομά μου επάνω.

βρ κρ τρ θρ φρ χρ πρ

Το ουράνιο τόξο

Μετά τη βροχή
φάνηκε το ουράνιο τόξο.
Μικροί και μεγάλοι
έτρεξαν να το δουν.
– Η δόξα του ουρανού,
είπε μια γριούλα.
– Η δόξα του ήλιου,
είπε ο κύριος Θρασύβουλος.
– Ποπό χρώματα, μαμά!
ξεφώνισε η Φρόσω.
Κόκκινο, κίτρινο,
πράσινο, γαλάζιο.

— Κι ακόμα το πορτοκαλί,
το σκούρο γαλάζιο,
και το μενεξεδένιο,
πρόσθεσε η μαμά της.

— Τι ωραίο! Σαν χρωματιστή γέφυρα,
μουρμούρισε η Φρόσω.

Τη νύχτα η Φρόσω
χαμογελούσε στον ύπνο της.
Ονειρευόταν πως έτρεχε
πάνω στο ουράνιο τόξο.

1. Συμπληρώνω, τονίζω και διαθάζω:

βραχιόλι βρ

θράδυ
— ση
— εχει

κρεβάτι κρ

— ασι
— εας
μα — ia

τραπέζι

τρ

εχω
ενο
ια

θρανίο

θρ

κα_εφτης
δαχτυλη_α

φράουλα φρ

υδια
ενο
α_ος

χρώματα χρ

ημата
υσαφι
ωματιζω

πριόνι

πρ

οσωπο
οβατο
ωι

2. Γράφω και μαθαίνω:

Ποπό χρώματα! Κόκκινο, κίτρινο, πράσινο.

*Με υγεία και χαρά
τον καινούριο χρόνο*

*Καλά
Χριστουγεννα*

Χαρούμενες

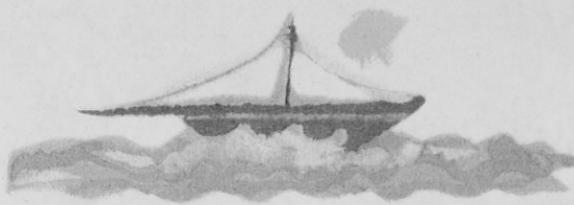
γιορτές

Χρόνια πολλά

Καλή χρονιά

ρθ ρφ ρδ ρτ ρν ρκ

Όμορφα πράματα

Η Μάρθα ζωγράφισε
τα όμορφα πράματα που είδε:
Μια κιθάρα καφετιά
με χρυσές χορδές.
Ένα αρνάκι λευκό
στο πράσινο χορτάρι.
Μια βάρκα κόκκινη
στη γαλάζια θάλασσα.
Ζωγράφισε εργάτες
να χτίζουν ένα σχολείο.
Ζωγράφισε κι ένα κορίτσι
να ζωγραφίζει
κι η ζωγραφιά
έμοιαζε με την ίδια τη Μάρθα.

1. Συμπληρώνω, τονίζω και διαθάζω:

Μάρθα ρθ

ο__ιος

η__ε

καρφί ρφ

κα__ωνω

αδε__ος

πέρδικα ρδ

κο__ελα

σα__ελα

χορτάρι ρτ

Ma__ης

γιο__η

αρνί ρν

παι__ω

πε__ω

βάρκα ρκ

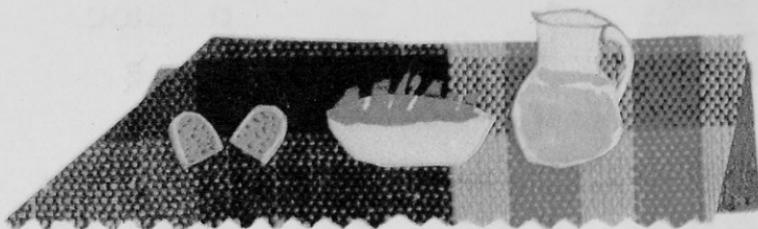
Ma__ος

παο

2. Γρέφω και μαθαίνω:

Η Μάρθα ζωγράφισε όμορφα πράματα.

βλ κλ φν χν πν

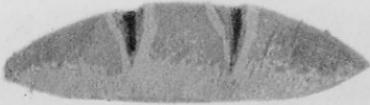
Όλοι δουλεύουν

Η Δάφνη και ο Βλάσης πηγαίνουν στο δημοτικό. Η Δάφνη στην τρίτη και ο Βλάσης στην πρώτη.

Ο πατέρας είναι οδηγός ταξί.
Δεν τον βλέπουν όταν φεύγει.
Ακούνε μόνο πότε πότε το ξυπνητήρι.
Η μητέρα εργάζεται
σε εργοστάσιο παιχνιδιών.

Το μεσημέρι στο σπίτι βοηθούν όλοι να ετοιμαστεί το τραπέζι.

— Στον καιρό μας οι γυναίκες ετοίμαζαν το τραπέζι, είπε η γιαγιά.
— Άλλαξαν οι καιροί, γιαγιά,
είπε χαμογελώντας ο παππούς.

1. Συμπληρώνω, τονίζω και διαθάζω:

βιβλίο βλ

βλέπω
ε__επα
__ασταρι

κλαρίνο κλ

__αδι
__ειδι
__ωστη

δάφνη φν

ξα__ικα
δα__οφυλλο

δείχνει χν

ρι__ω
ξε__ω
παι__ιδι

καπνός πν

υ__ος
ξυ__ω
ανα__οη

2. Γράφω και μαθαίνω:

Το μεσημέρι στο σπίτι βοηθούν όλοι.

πλ χλ θλ χτ νθ

Τα όνειρα του Κλεάνθη

Ο Κλεάνθης είναι ένα ζωηρό αγόρι.
Συχνά τις νύχτες
βλέπει πολύ ζωντανά όνειρα.

Πετά με αεροπλάνο,
ρίχνει φωτοθολίδες, κυλιέται στη χλόη,
παίζει παιχνίδια
που δεν πρόλαβε την ημέρα.
Και είναι πρωταθλητής σε όλα.

Εκεί που κοιμάται ήσυχα, ξαφνικά
παραμιλά, κλαίει ή γελάει.
Χθές βράδυ τον άκουσαν που έλεγε
στον ύπνο του: «Ποπό, μπαλόνια!»

Το πρωί που ξυπνά
τα έχει ξεχάσει όλα.
«Η αλεπού στον ύπνο της κοκορέλια
ονειρεύεται», λέει μια παροιμία.

1. Συμπληρώνω, τονίζω και διαθάζω:

πλοίο

πλ

— ατεια
— εκω

αχλάδι

χλ

— οη
τσι—α

αθλητής θλ

γενε—ια
α—ητρια

χτίστης

χτ

— υπω
— ενιζομαι

άνθη

νθ

Α—ουλα
ξα—ος

2. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Κλεάνθης είναι ένα ζωηρό αγόρι.

βδ γδ γμ βγ

Οι αμυγδαλιές άνθισαν

Η Μάγδα είναι μελαγχολική.
Έχει δυο μέρες στο νοσοκομείο.
Έκαμε εγχείριση.
Της έθγαλαν τις αμυγδαλές.
Κάθεται στο κρεβάτι και παίζει
ανόρεχτα με τα παιχνίδια της.
Σε μια στιγμή μπαίνει η Πόπη,
η φίλη της Μάγδας.

Κρατά ένα κλαδί αμυγδαλιάς
με ρόζ και λευκά άνθη.
— Κοίταξε, μπαμπά, ψιθυρίζει χαρούμενο
το κοριτσάκι. Οι μυγδαλιές άνθισαν!
Πριν από μια βδομάδα ήταν σαν ξερές.
— Τις ξεγέλασαν οι λιακάδες του Γενάρη,
είπε η μητέρα της και τη φίλησε.

βδ γδ γμ βγ
ρα βδί γδύνομαι πράγμα γα βγίζει

1. Γράφω λέξεις από το μάθημα με το ίδιο σύμπλεγμα:

βγ γμ
βδ γχ

2. Γράφω τη λέξη που ταιριάζει:

(κλαδεύω, νοσοκομείο, αμύγδαλα, παιχνίδια)

κλαδί	κλαδεύω
αμυγδαλιά	
νοσοκόμος	
παιδί	

3. Γράφω και μαθαίνω:

Ένα κλαδί αμυγδαλιάς με λευκά άνθη.

σμ

σθ

σγ

Στο ψιλικατζίδικο της γειτονιάς

Στη γωνιά του δρόμου είναι
το ψιλικατζίδικο του Κοσμά.
Δυο αδερφάκια, ο Γιώργος και η Ισμήνη,
έχουν πάει εκεί να ψωνίσουν.
— Καλώς τα σγουρομάλλικα,
τους λέει ο κύριος Κοσμάς.
Τι θέλετε να σας δώσω;

- Εγώ μια σβούρα,
λέει βιαστικά ο Γιώργος.
- Θέλουμε ακόμα δυο τετράδια
ζωγραφικής, ένα σβηστήρι και μια
κρέμα ξυρίσματος για τον πατέρα,
είπε η Ισμήνη.
- Ό, τι αγαπάτε, παιδιά,
λέει ο κύριος Κοσμάς
και τους τα τυλίγει σε μια κόλλα.
Τα παιδιά πλήρωσαν,
χαιρέτισαν κι έφυγαν.

σμ
Ισμήνη

σθ
σθ ούρα

σγ
σγ ουρός

1. Γράφω όπως στο παράδειγμα:

λούζομαι
χτενίζομαι
σκεπάζομαι

λουσμένος

βαδίζω
ποτίζω
σκαλίζω

βάδισμα

2. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

Α, α: áλφα

A,a _____

Β, β: βήτα

B,b _____

Γ, γ: γάμα

G,g _____

Δ, δ: δέλτα

D,d _____

3. Γράφω και μαθαίνω:

Τα παιδιά πλήρωσαν κι έφυγαν.

σπρ ντρ ρμπ ρτσ μπλ

Η βούρτσα του παππού

Ο μπαρμπα-Γιάννης με μια βούρτσα
ασπρίζει τη μάντρα της αυλής.
Από κοντά κι ο Γιαννάκης,
το εγγονάκι του.

— Δώσε μου κι εμένα
τη βούρτσα, παππού.

Ο παππούς τού δίνει τη βούρτσα.

Ο Γιαννάκης, που ακόμα δεν πάει σχολείο, δεν μπορεί να τη σηκώσει.

– Είναι μεγάλη και βαριά, Γιαννάκη.
Πρόσεχε μη λερώσεις τη μπλούζα σου.
Άμα μεγαλώσεις, θα είναι ελαφριά.
Αλλά τότε δε θα έχεις όρεξη για δουλειά.

– Θα έχω, παππού, θα δεις που θα έχω.

– Και βέβαια θα έχεις, αγόρι μου.

Εγώ αστεία το είπα.

α σπρίζει
μά ντρα

μπάρμπας
βούρτσα

μπλούζα

1. Γράφω πλάι σε κάθε σύμπλεγμα τη λέξη που το έχει:

(χοντρός, εισπράκτορας, μπαρμπούνι,
συμπληρώνω, οδοντόθουρτσα)

σπρ

ρτσ

ντρ

μπλ

2. Γράφω πλάι τη λέξη που ταιριάζει:

(εισπράκτορας, δέντρο, μπαρμπούνι, μπλούζα)

μάλλινη μπλούζα

φρέσκο

ψηλό

ευγενικός

3. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

Ε, ε : έψιλο Ε, ε _____

Ζ, ζ : ζήτα _____

Η, η : ήτα _____

Θ, θ : θήτα _____

4. Γράφω και μαθαίνω:

Ο παππούς ασπρίζει με τη βούρτσα.

μπρ στρ κτρ κδρ γκρ

Συνεργείο της τηλεόρασης στο σχολείο μας

Χθες μπήκαν στην τάξη μας
τρεις άγνωστοι.

– Ήρθαν από την τηλεόραση.

Ήρθαν να κουβεντιάσουν μαζί σας,
είπε η δασκάλα.

Έθαλαν στην πρίζα ένα χοντρό
καλώδιο. Μετά έστριψαν κάτι κουμπιά
και έλαμψε η τάξη. Ήταν σαν να
άναψαν μαζί χίλια ηλεκτρικά φώτα.

Μας ρώτησαν πώς μας λένε και τι

μας αρέσει. Η Αφροδίτη είπε πως της αρέσει να ζωγραφίζει καράβια με πανιά. Ο Γιώργος να ζωγραφίζει αστροναύτες. Ο Αντρέας είπε ότι του αρέσουν οι εκδρομές και τα διαλείμματα.

Γέλασαν και μας είπαν «μπράθο». Στο τέλος εκείνος με τη γκρίζα γραβάτα έγραψε στον πίνακα: «Άσπρη πέτρα ξέξασπρη κι από τον ήλιο ξεξασπρότερη.» Το διαβάζαμε, μπερδευόμασταν και γελούσαμε.

μπράβο	στρατιώτης
έστρωψαν	εκδρομή
ηλεκτρικά	γκρίζα

1. Γράφω πλάι σε κάθε σύμπλεγμα τη λέξη που το έχει:

(Λάμπρος, γκρινιάρης, ηλεκτρολόγος,

αστροναύτης, εκδρομές, χοντρός)

στρ	μπρ
γκρ	κδρ
κτρ	ντρ

2. Γράφω πλάι τη λέξη που ταιριάζει:

(κίνδυνος, ομπρέλα, ηλεκτρολόγος

κουθαρίστρα, εκδρομή, ντριν)

γκρεμός	κίνδυνος	πούλμαν
βελόνα		λάμπα
βροχή		τηλέφωνο

3. Γράφω και μαθαίνω:

Ο Αντρέας είπε ότι
του αρέσουν οι εκδρομές.

Η νεραντζούλα

Νεραντζούλα φουντωμένη,
με νεράντζια φορτωμένη.
Τη Δευτέρα τη σκαλίζω
και την Τρίτη την ποτίζω.
Την Τετάρτη και την Πέμπτη
την κλαδεύω, τη ραντίζω.
Την Παρασκευή νεράντζια
το καλάθι μου γεμίζω.
Σάββατο τα ξεφλουδίζω
και τα διπλοσυγυρίζω.
Και την Κυριακή κοπιάστε
το γλυκό να δοκιμάστε.

Νίκος Κανάκης

1. Βάζω ντζ, τονίζω και διαβάζω:

νερα_____ουλα νερα_____ι πα_____ουρια
σκα_____οχοιρος μου_____ουρα
πα_____αρια

2. Βάζω μπτ, τονίζω και διαβάζω:

Σημερα ειναι Πε_____η.

πε_____ο θρανιο, πε_____η ταξη

3. Συμπληρώνω τις λέξεις του ποιήματος και διαβάζω:

φορτω_____ σκαλ_____ κοπια_____
φουντω_____ ποτ_____ δοκιμα_____

4. Γράφω τις μέρες της εβδομάδας με τη σειρά:

.....
.....
.....
.....
.....

5. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

Ι, ι : γιώτα Ι, ι _____

Κ, κ : κάπα _____

Λ, λ : λάμδα _____

Μ, μ : μι _____

6. Γράφω και μαθαίνω:

Γεμίζω το καλάθι μου νεράντζια.

ai

aī

oi

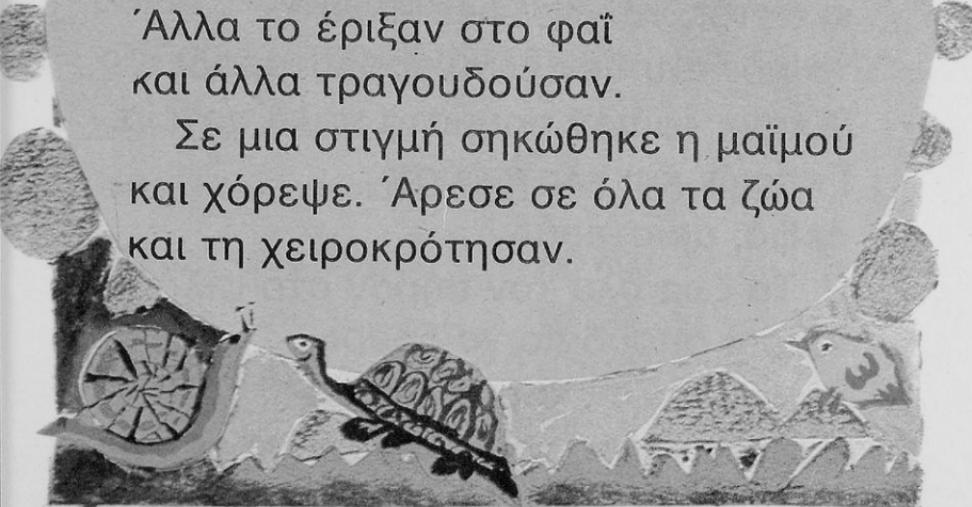
oī

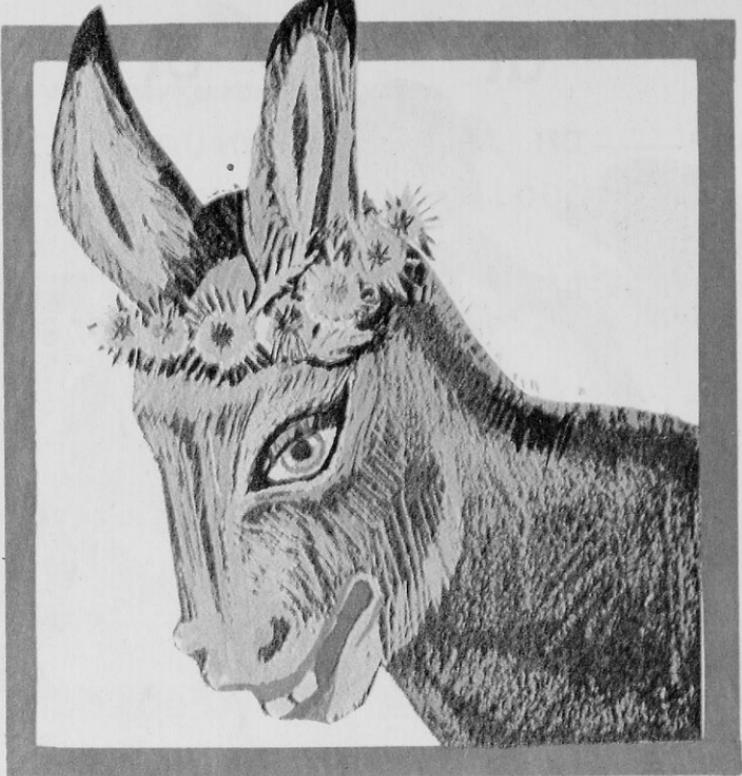

Το πάθημα του γαϊδάρου

Σε ένα μεγάλο αλώνι μαζεύτηκαν
πολλά ζώα και διασκέδαζαν.
Άλλα το έριξαν στο φαΐ
και άλλα τραγουδούσαν.

Σε μια στιγμή σηκώθηκε η μαϊμού
και χόρεψε. Άρεσε σε όλα τα ζώα
και τη χειροκρότησαν.

Ο γάιδαρος ζήλεψε και σηκώθηκε
κι αυτός να χορέψει. Άλλα
το σόι του δεν είναι χορευταράδες.
Έκανε λοιπόν πράματα πολύ αστεία.
Γκάριζε και κλοτσούσε
δεξιά, αριστερά.

Τα ζώα όλα τον πήραν στο ψιλό.
«Είσαι σπουδαίο γαϊδούρι»,
του φώναζαν κοροϊδευτικά
και στο τέλος τον στεφάνωσαν
με ένα στεφάνι από γαϊδουράγκαθα.

Καίτη γάιδαρος φαΐ μαϊμού
άνοιξη σόι Ροΐδης κοροϊδία

1. Γράφω όλες τις λέξεις του μαθήματος, που έχουν διαλυτικά:

.....
.....
.....
.....

2. Βάζω τόνο και διαλυτικά όπου πρέπει:

καικι, σημαια, τοιχος, κοροιδο, πλαι
ροιδο, κοροιδευω, Αγλαια, αιτος
χαιδευω, τσαι, γαιτανακι, κομπολοι

3. Ζευγαρώνω τα αντίθετα:

(πίσω, κάτω, μακριά, χαμηλά, έξω, αριστερά)

δεξιά	αριστερά	κοντά
πάνω		μέσα
ψηλά		μπροστά

4. Γράφω και μαθαίνω:

Ο γάιδαρος κι η μαϊμού χόρεψαν.

ΠΟΥ

Ο κρυμμένος θησαυρός

Πού είναι πάλι τα παιδιά;
Παίζουν το παιχνίδι που το λένε
«Ο κρυμμένος θησαυρός».
Ο θησαυρός που κρύβουν σήμερα
είναι ένα άσπρο μαντιλάκι.

Τώρα έχει σειρά ο Κώστας. Τα
άλλα παιδιά κλείνουν τα μάτια τους.
– Πού είναι, πού είναι;
φωνάζει ο Κώστας.
– Πες μας σημάδια, λένε τα παιδιά.

— Δεν ακουμπάει πάνω στη γη.
 Δεν πετάει στον ουρανό. Και είναι
 προς τα κει που βγαίνει ο ήλιος.
 Τα παιδιά τρέχουν και ψάχνουν.
 — Εδώ είναι, φωνάζει η Κατερίνα
 και κερδίζει.

Πού νομίζετε ότι το βρήκε;
 Σε μέρος που δεν το υποψιάζεται
 εύκολα ο καθένας.
 Μέσα στο λουλούδι μιας γλάστρας.

1. Βάζω τόνο στο που όταν ρωτάμε και διαβάζω:

- Που κρύθουν το θησαυρό τα παιδιά;
- Τον κρύθουν εκεί που δύσκολα τον βρίσκουν οι άλλοι.
- Που βρήκε το μαντιλάκι η Κατερίνα;
- Εκεί που το έκρυψε ο Κώστας.

2. Ζευγαρώνω τα αντίθετα:

(ύστερα, θγαίνω, Νοτιάς, νύχτα, χάνω,
θράδυ, κλείνω, Δύση)

Τώρα	ύστερα	πρωί	_____
Ανατολή	_____	ανοίγω	_____
Βοριάς	_____	κερδίζω	_____
ημέρα	_____	μπαίνω	_____

3. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

N, ν :	νι	N, ν	_____	_____	_____	_____
Ξ, ξ :	ξι	_____	_____	_____	_____	_____
O, ο :	όμικρο	_____	_____	_____	_____	_____
Π, π :	πι	_____	_____	_____	_____	_____

4. Γράφω και διαβάζω:

Πού έκρυψε ο Κώστας το θησαυρό;

Μ' αρέσουν τ' άλογα

Μ' αρέσουν τ' άλογα.

Μ' αρέσει να τους χαιδεύω
το γυαλιστερό τους κορμί
και να τους χτενίζω τη χαίτη
με τα δάχτυλά μου.

Θέλω να τ' ακούω να χλιμιντρούν,
μα πιο πολύ να τα βλέπω
να τρέχουν και ν' ανεμίζουν
τις φουντωτές τους ουρές.

Μια μέρα είδα στην τηλεόραση
ένα κοπάδι όμορφα άλογα.
Κάλπαζαν σ' ένα πράσινο λιθάδι
το 'να πλάι στ' άλλο.

Πόσο θα 'θελα να 'μουν καβαλάρης
στο πιο γρήγορο απ' αυτά και να
κρατιέμαι απ' την ωραία του χαίτη.

1. Διαβάζω πώς αλλιώς το λέμε:

τα άλογα	τ' άλογα
τα ακούω	τ' ακούω
μου αρέσουν	μ' αρέσουν
θα ήθελα	θα 'θελα
να ήμουν	να 'μουν
το άλλο	τ' άλλο
από το	απ' το

2. Τονίζω και διαβάζω:

Τα αλογα ειναι περηφανα ζωα.

3. Γράφω στη σωστή σειρά τις λέξεις και διαβάζω:

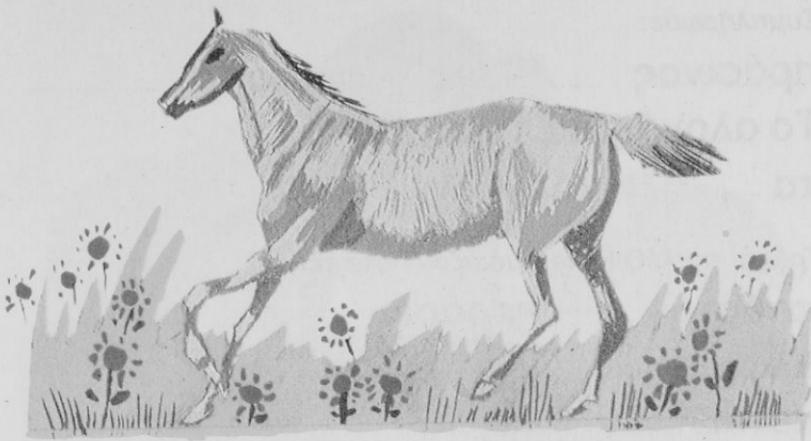
λιβάδι άλογα στο καλπάζουν Τα

4. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

P, ρ	:	ρο	P, ρ	—	—	—	—	—	—
Σ, σ	:	σίγμα	—	—	—	—	—	—	—
T, τ	:	ταυ	—	—	—	—	—	—	—
Υ, υ	:	ύψιλο	—	—	—	—	—	—	—

5. Γράφω και μαθαίνω:

Ήθελα να 'μουν καβαλάρης.

Το αλογάκι

Τρόκο τροκ το αλογάκι
μες στον πράσινο κάμπο.
Ποιος μπορεί να το φτάσει;
Τα πουλιά και τ' αγρίμια
τρόκο τροκ θα περάσει.

Φτερωτό μου αλογάκι,
στάσου, στάσου λιγάκι
να με πάρεις κι εμένα,
τρόκο τροκ να πετάμε
κι όπου θέλεις να πάμε.

Nίκος Κανάκης

1. Συμπλήρωσε:

πράσινος φτερωτό
Το αλογάκι θα περάσει
τα και τ'

2. Γράφω τις λέξεις που μοιάζουν στο τέλος:

φτάσει περάσει
αλογάκι
πετάμε

3. Απαντώ προφορικά:

Το παιδί με το αλογάκι πού θα πάνε;

Χαρές και γέλια

Χαρές και γέλια σήμερα
στο σπίτι του Νικολάκη.

Γύρισε ο πατέρας του απ' τη Γερμανία.
Είχαν πολύ καιρό να τον ιδούν.
Με το 'να-χέρι του αγκάλιασε
τη γιαγιά και με τ' άλλο τη μαμά.
«Γιόκα μου», έλεγε η γιαγιά.
Η μαμά έκλαιγε και γέλαγε μαζί.

Σε λίγο γύρισε και ο Νικολάκης
απ' το σχολείο. Βρήκε το σπίτι γεμάτο
κόσμο. Σαν να είχαν γιορτή.

Ο πατέρας τον έσφιγγε
στην αγκαλιά του, τον πετούσε ψηλά
κι έλεγε: «Πόσο μεγάλωσες!»

Ο Νικολάκης κάρφωσε τα μάτια του
στις αλοκαίνουριες βαλίτσες.
Περίμενε πότε θα φύγουν οι ξένοι,
για να τις ανοίξουν.

1. Τονίζω και διαβάζω:

κε: κεντω κερασι κεφαλι κεραμιδια
γε: γελω γελιο γεματος γεφυρα
χε: χερι χελι χερουλι χελωνακι

2. Το γράφω κι αλλιώς:

από το σχολείο απ' το σχολείο

από το σπίτι

με το άλλο χέρι

το 'θελε πολύ το ήθελε πολύ

του 'φερε ψωμί

μου 'δωσε νερό

3. Γράφω τις λέξεις στη σωστή σειρά και διαβάζω:

βαλιτσάκι ο άνοιξε Νικολάκης το

4. Γράφω και μαθαίνω:

Η μαμά έκλαιγε και γέλαγε μαζί.

ΠΩΣ

Χιόνια στο χωριό

Ντριν... ντριν... το τηλέφωνο.
Έτρεξε και το σήκωσε η μαμά.
— Εσύ είσαι, πατέρα; Προσπαθούσαμε
να σε πάρουμε κι εμείς, αλλά δεν
άνοιγε η γραμμή. Πώς τα περνάτε;
Πώς είναι η μητέρα; Ακούσαμε πως
χιόνισε εκεί και πως κλείστηκαν
οι δρόμοι. Πώς; Το Γιαννάκη είπες;
Έλα, Γιαννάκη, σε θέλει ο παππούς.
— Γεια σου, παππού. Έριξε πολύ χιόνι
εκεί; Πώς είπες, ένα μπόι!
Εδώ καθόλου. Τι κρίμα
που δεν είμαστε κι εμείς εκεί.
Καληνύχτα, παππού! Φιλιά στη γιαγιά.

1. Τονίζω τη λέξη πως όταν ρωτάμε:

Έμαθα πως έριξε πολύ χιόνι.

Πως σε λένε;

Νομίζω πως θα βρέξει.

Πως περνάτε;

Είπαν πως θα έρθουν.

Πως τα πέρασες στην εκδρομή;

Πως τα κατάφερες και ήρθες;

2. Τονίζω και διαβάζω:

Οταν χιονιζει, αναβουμε το τζακι.

3. Απαντώ προφορικά:

Τι λέτε να είπε ο παππούς στο τηλέφωνο;

4. Μαθαίνω με τη σειρά πώς τα λένε και τα γράφω:

Φ, φ : φι Φ, φ _____

Χ, χ : χι _____

Ψ, ψ : ψι _____

Ω, ω : ωμέγα _____

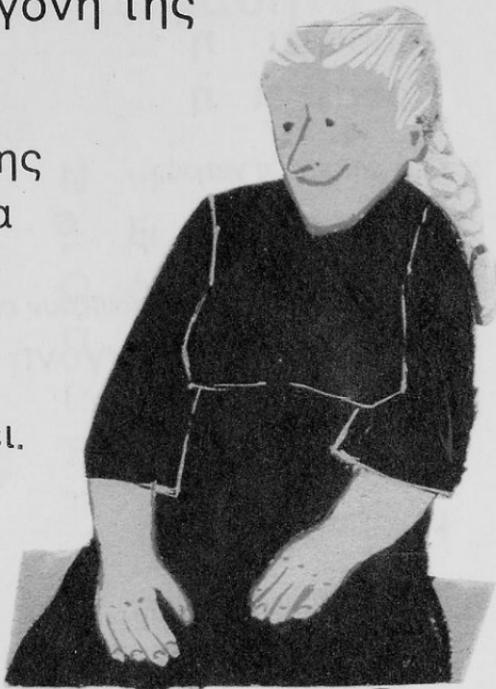
5. Γράφω και μαθαίνω:

Ακούσαμε πως χιόνισε. Πώς τα περνάτε;

Η γιαγιά και η εγγονή της

Να τη πάλι απόψε
στο κόντο σκαμνί της
η γιαγιά η Φιορούλα
με την εγγονή της.

Η εγγονή διαβάζει
κι η γιαγιά προσέχει.
Θε μου, τι ευτυχία,
τι καμάρι που έχει!

«Τώρα εσύ, γιαγιά μου,
λέγε παραμύθια
για βασιλοπούλες
και κουτά ορνίθια.

Εγώ θα σου διαβάζω,
ε γιαγιά, να μάθεις...»
Κι η γιαγιά: «Ψυχή μου,
την ευχή μου να 'χεις!»

Κώστας Καλαπανίδας

1. Ποιος;

Διαβάζει η
Προσέχει η

2. Πού κάθεται η γιαγιά;

στο κ ----- σ ----- τ -----

3. Γράφω τις λέξεις που μοιάζουν στο τέλος:

σκαμνί της εγγονή της
προσέχει
παραμύθια
μάθεις

4. Γράφω και μαθαίνω:

Ψυχή μου, την ευχή μου να χεις.

.....
.....
.....

Μαθαίνω την αλφαβήτα

A	άλφα	a	N	νι	v
B	βήτα	β	Ξ	ξι	ξ
Γ	γάμα	γ	Ο	όμικρο	ο
Δ	δέλτα	δ	Π	πι	π
E	έψιλο	ε	Ρ	ρο	ρ
Z	ζήτα	ζ	Σ	σίγμα	σ
H	ήτα	η	Τ	ταυ	τ
Θ	θήτα	θ	Υ	ύψιλο	υ
I	γιώτα	ι	Φ	φι	φ
K	κάπα	κ	Χ	χι	χ
Λ	λάμδα	λ	Ψ	ψι	ψ
M	μι	μ	Ω	ωμέγα	ω

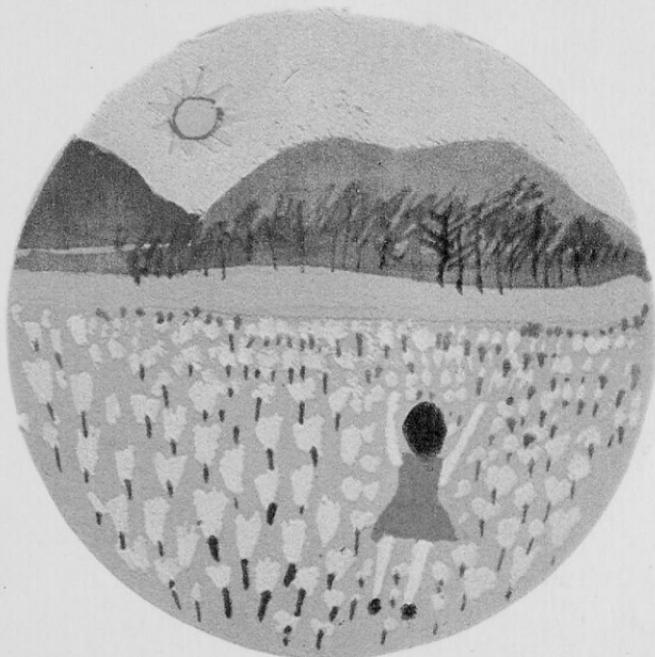

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

		Σελ.
1. (Ττ, α)	Τα τα τατά	10
2. (Λλ)	Λα λα λαλά	12
3. (Εε)	Έλα, έλα	14
4. (Νν, η)	Να η Λένα	16
5. (Κκ, ι, και)	Να η Κική	18
6. (Ππ, ο)	Το τόπι	20
7. (Μμ)	Μήλο και τόπι	22
8. (Σσ)	Με λένε Σίμο	24
9. (Θθ)	Εμένα με λένε Θανάση	26
10. (Ρρ, Ο)	Νερό! Νερό!	28
11. (Α)	Α, να η Αθηνά	30
12. (ς)	Πα πα πα!	32
13. (Γγ, που)	Η γάτα με τα γατάκια της	34
14. (Ωω, είναι)	Ώρα για μάθημα	36
15. (Στ στ)	Ο Στάθης και η Στέλα	38
16. (Η)	Να ο Ηλίας	40
17. (Υυ)	Παραμύθι	42
18. (Δδ, Ι.)	Σαν δίδυμες	44
19. (ου, Ου)	Κούκου!	46
20. (Ββ)	Το βόδι	48
21. (Χχ, εκεί)	Το χελωνάκι	50
22. (Ξξ)	Παραλίγο ατύχημα	52
23. (Ζζ)	Η ζώνη της Ζωής	54
24. (Ψψ)	Στα ψώνια	56
25. (Φφ)	Τι φύτεψε ο Φάνης	58
26. (Αι αι)	Στην παιδική χαρά	60
27. (Ει ει)	Η Ειρήνη στην κούνια	62
28. (Οι οι)	Στο οικόπεδο	64

29. (Μπ μπ)	Τα παιδιά παίζουν	66
30. (Ντ ντ)	Ο παπαγάλος	69
31. (γγ)	Το φεγγαράκι	71
32. (Γκ, γκ)	Ο Καραγκιόζης	73
33. (Τζ τζ)	Από το τζάμι	76
34. (Τσ, τσ)	Στο τσίρκο	78
35. (Αυ, αυ — αθ)	Τέσσερις ζωγραφιές	81
36. (Αυ, αυ — αφ)	Μια γιαγιά από το Ναύπλιο	84
37. (Ευ, ευ — εθ)	Οι γονείς της Εύης	86
38. (Ευ, ευ, — εφ)	Η Ευτυχία	88
39. Λέξεις με δυο τόνους	Το αλφαβητάρι με τον ήλιο	91
40. (θρ-κρ-τρ-θρ-φρ-χρ-πρ)	Το ουράνιο τόξο	95
41. —	Χριστουγεννιάτικες ευχές	98
42. (ρθ-φρ-ρδ-ρτ-ρν-ρκ)	Όμορφα πράματα	100
43. (θλ-κλ-φν-χν-πν)	Όλοι δουλεύουν	102
44. (πλ-χλ-θλ-χτ-νθ)	Τα όνειρα του Κλεάνθη ..	104
45. (θδ-γδ-γμ-θγ)	Οι αμυγδαλιές άνθισαν ...	106
46. (σμ-σθ-σγ)	Στο ψιλικατζίδικο	108
47. (σπρ-ντρ-ρμπ-ρτσ-μπλ)	Η θούρτσα του παππού ..	111
48. (μπρ-στρ-κτρ-κδρ-γκρ)	Συνεργείο της τηλεόρασης	114
49. (ντζ)	Η νεραντζούλα	117
50. (αϊ-αΐ, οϊ-οΐ)	Το πάθημα του γαϊδάρου .	119
51. (που, πού)	Ο κρυμμένος θησαυρός ..	122
52. ('Εκθλιψη-αποκο- πή-αφαίρεση)	Μ' αρέσουν τ' άλογα	125

53. (Επανάληψη)	Το αλογάκι	127
54. (κε, γε, χε) (χωρίς γιώτα)	Χαρές και γέλια	129
55. (πως, πώς)	Χιόνια στο χωριό	133
56.	Η γιαγιά και η εγγονή της	135
57.	Μαθαίνω την αλφαθήτα ..	137
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ		139

Οι φιγούρες του Καραγκιόζη είναι προσφορά του Θεάτρου Σκιών Χαρίδημου
Η φωτογράφηση έγινε από τη Σμαράγδα Ιωαννάτου

02400019718

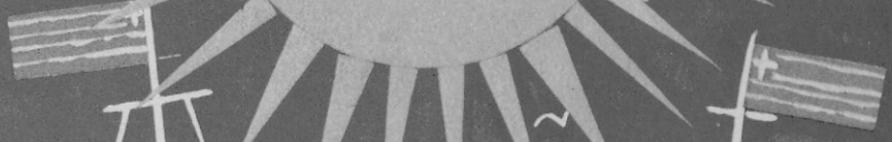
ΕΚΔΟΣΗ Α' 1982 (X) – ΑΝΤΙΤΥΠΑ 240.000 – ΣΥΜΒΑΣΗ 3856-3858/12.10.82

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Ι. ΔΙΚΑΙΟΣ Α.Ε.-Α. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Π. ΟΚΤΩΡΑΤΟΣ - Κ. ΚΟΥΚΙΑΣ Ο.Ε.

Ψηφιοποιήθηκε από το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής

OE
ΔB

CX

4

3

1

60

1

1

三

1

1

1

5

$\alpha \gamma \delta \epsilon$
 $\beta \eta \zeta$

$a^u \varphi x y \delta$
 $\tau \varphi w \beta$